EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.6.2021
COM(2021) 347 final

2021/0171 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o spotřebitelských úvěrech

{SEC(2021) 281 final} - {SWD(2021) 170 final} - {SWD(2021) 171 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Směrnice 2008/48/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru (dále jen „směrnice o spotřebitelském úvěru“ nebo „směrnice“), ve znění pozměněném v letech 2011, 2014, 2016 a 2019[1], stanovila harmonizovaný rámec EU pro spotřebitelské úvěry, aby usnadnila vytvoření hladce fungujícího vnitřního trhu v oblasti spotřebitelských úvěrů a poskytla vysokou úroveň ochrany spotřebitele s cílem zajistit důvěru spotřebitelů.

V hodnocení REFIT[2] v období 2018–2019 bylo zjištěno, že cíle směrnice z roku 2008, zejména zajišťování vysokých standardů ochrany spotřebitele a podpora rozvoje vnitřního trhu s úvěry, jsou stále relevantní v kontextu regulačního prostředí, které vykazuje značnou roztříštěnost napříč EU, a byly splněny jenom částečně. Tato roztříštěnost spolu s právní nejistotou v důsledku nepřesného znění některých ustanovení směrnice brání hladkému fungování vnitřního trhu se spotřebitelskými úvěry a nezaručuje soustavně vysokou úroveň ochrany spotřebitele.

Od přijetí směrnice z roku 2008 změnila digitalizace zásadním způsobem rozhodovací proces a obecně zvyky spotřebitelů, kteří nyní chtějí plynulejší a rychlejší proces získávání úvěrů a často tak činí on-line. Tím je ovlivněn i úvěrový sektor, který se postupně digitalizuje. Na trhu se objevili také noví aktéři, kteří nabízejí smlouvy o úvěru v různých formách, například platformy přímého úvěrování (P2P). Vznikly nové produkty, jako jsou krátkodobé půjčky s vysokými náklady. Digitalizace rovněž přinesla nové způsoby digitálního zveřejňování informací a posuzování úvěruschopnosti spotřebitelů pomocí automatizovaných rozhodovacích systémů a netradičních údajů.

Krize COVID-19 a výsledná omezení volného pohybu také narušila hospodářství EU a měla významný dopad na úvěrový trh a spotřebitele, zejména na zranitelné spotřebitele, což vedlo k větší finanční zranitelnosti mnoha domácností v EU. Na druhé straně krize urychlila digitální transformaci. V souvislosti s krizí COVID-19 přijaly členské státy sérii podpůrných opatření, která mají zmírnit finanční zátěž občanů a domácností, například moratoria na splácení půjček, která obecně zahrnovala i spotřebitelské úvěry.

Za této situace Komise ve svém pracovním programu na rok 2020 oznámila přezkum směrnice o spotřebitelském úvěru. V revidovaném pracovním programu přijatém v souvislosti s pandemií COVID-19 bylo datum přijetí přezkumu odloženo na druhé čtvrtletí roku 2021[3].

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

V návrhu by byl zaručen soulad se stávajícími předpisy.

---

1 Směrnicí 2011/90/EU, směrnicí 2014/17/EU, nařízením (EU) 2016/1011 a nařízením (EU) 2019/1243.

2 Výsledky hodnocení byly zveřejněny v roce 2020. Pracovní dokument útvarů Komise, Evaluation of Directive 2008/48/EC on credit agreement for consumers (Hodnocení směrnice 2008/48/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru), Brusel, 5.11.2020, SWD(2020) 254 final.

3 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, Upravený pracovní program Komise na rok 2020 – Unie, která si klade vyšší cíle, COM(2020) 440 final.

Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách upravuje směrnice 93/13/EHS o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, která stanoví, že smluvní ujednání, která nebyla individuálně sjednána, nejsou pro spotřebitele závazná, jestliže v rozporu s požadavkem „poctivosti“ způsobují významnou nerovnováhu v právech a povinnostech spotřebitelů na jedné straně a prodávajících a poskytovatelů na straně druhé, a to v neprospěch spotřebitele. Tento obecný požadavek je doplněn seznamem příkladů ujednání, která mohou být považována za zneužívající. Směrnice 93/13/EHS se použije souběžně s ostatními pravidly ochrany spotřebitele v rámci práva Unie.

Směrnice 2002/65/ES o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku upravuje spotřebitelské úvěry, které jsou v současnosti vyňaty z oblasti působnosti směrnice o spotřebitelském úvěru a jsou prodávány na dálku, např. on-line. Směrnice je nyní předmětem přezkumu, jak bylo oznámeno v pracovním programu Komise na rok 2020.

Klamavá reklama je regulována směrnicí 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a směrnicí 2006/114/ES o klamavé a srovnávací reklamě, která se použije na vztahy mezi obchodníky. Tato pravidla však nezohledňují zvláštnosti spotřebitelského úvěru ani neřeší nutnost umožnit spotřebitelům srovnávání reklamy.

Nařízení (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „GDPR“) stanoví pravidla vztahující se na zpracování osobních údajů, posílení základních práv jednotlivců a vyjasnění pravidel pro společnosti a veřejné orgány. Použití údajů k provádění posouzení úvěruschopnosti se řídí zásadami minimalizace, přesnosti a omezení uložení údajů podle článku 5 nařízení GDPR. Cílem tohoto návrhu je – bez odchýlení od nařízení GDPR – řešit obavy zjištěné při zpracování osobních údajů, které jsou specifické pro postupy pozorované na trhu spotřebitelských úvěrů, tj. využívání alternativních zdrojů údajů pro posouzení úvěruschopnosti nebo transparentnost prováděných posouzení pomocí technik strojového učení.

V návrhu by byla rovněž zaručena soudržnost s jinými právními předpisy, mimo jiné se změnami směrnice 2005/29/ES, které provedla směrnice (EU) 2019/2161 týkající se lepšího vymáhání a modernizace právních předpisů Unie na ochranu spotřebitele, neboť návrh obsahuje ustanovení, jež jsou v souladu s uvedenou směrnicí.

V roce 2020 přijala Komise balíček související s aktem o digitálních službách. Balíček zahrnuje akt o digitálních službách, kterým se mění směrnice 2000/31/ES (směrnice o elektronickém obchodu) a zavádí horizontální rámec pro zprostředkovatelské služby, a akt o digitálních trzích, kterým se zavádějí pravidla pro platformy, jež v digitálním sektoru fungují jako „strážci“.

V roce 2021 Komise rovněž zveřejnila návrh nařízení, kterým se stanoví harmonizovaná pravidla pro umělou inteligenci[4], aby podpořila zavádění umělé inteligence (UI), ale také řešila rizika spojená s určitými použitími umělé inteligence.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Cíle návrhu jsou v souladu s politikami a cíli EU.

Návrh je v souladu s ostatními právními předpisy a politikami EU, zejména v oblasti ochrany spotřebitele, jako jsou směrnice 2011/83/EU o právech spotřebitelů, směrnice 2013/11/EU o alternativním řešení spotřebitelských sporů a směrnice 2014/17/EU o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení, která upravuje smlouvy o hypotečním

[4] COM(2021) 206 final.

úvěru (směrnice o hypotečních úvěrech), přičemž návrh tyto právní předpisy a politiky doplňuje.

V roce 2018 Komise rovněž zveřejnila návrh směrnice o obsluhovatelích úvěrů, kupcích úvěrů a vymáhání kolaterálu[5], který v současné době projednávají spolunormotvůrci.

V září 2020 přijala Komise balíček pro digitální finance, který zahrnuje strategii v oblasti digitálních financí a legislativní návrhy týkající se kryptoměn a digitální odolnosti pro konkurenceschopný finanční sektor EU, který spotřebitelům poskytuje přístup k inovativním finančním produktům a současně zajišťuje ochranu spotřebitele a finanční stabilitu. Tento návrh důsledně usiluje o modernizaci pravidel pro spotřebitelské úvěry s cílem zohlednit změny, které přinesla digitalizace. Rovněž doplňuje nařízení (EU) 2020/1503 o evropských poskytovatelích služeb skupinového financování pro podniky, neboť uvedené nařízení se nevztahuje na služby skupinového financování pro spotřebitele.

Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“ nebo „Smlouva“) stanoví opatření s cílem zajistit vytvoření a fungování vnitřního trhu s vysokou úrovní ochrany spotřebitelů, jakož i s volným pohybem služeb. Přeshraničnímu poskytování spotřebitelských úvěrů stále brání několik překážek.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem navrhované směrnice je článek 114 SFEU o dokončení vnitřního trhu, přičemž je náležitě zohledněn článek 169 SFEU[6]. Uvedený článek svěřuje EU pravomoc přijímat opatření ke sbližování vnitrostátních pravidel týkajících se vytvoření a fungování vnitřního trhu. Vytvořením vysoké úrovně ochrany spotřebitelů hodlá návrh napomoci hladkému fungování vnitřního trhu.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Použije se zásada subsidiarity, pokud návrh nespadá do výlučné pravomoci EU[7].

Cíle navrhovaného opatření nemohou být uspokojivě dosaženy členskými státy, a proto jich lze z důvodu rozsahu nebo účinků navrhovaného opatření lépe dosáhnout na úrovni EU.

Smlouva stanoví opatření s cílem zajistit vytvoření a fungování vnitřního trhu s vysokou úrovní ochrany spotřebitelů, jakož i s volným pohybem služeb. Takový trh se spotřebitelskými úvěry je stále omezený z důvodu několika překážek. Tyto překážky omezují úroveň přeshraniční činnosti na straně nabídky a poptávky, a tím omezují hospodářskou soutěž, a v důsledku toho i možnost výběru pro spotřebitele.

Opatření EU by zajistila soustavně vysokou úroveň ochrany spotřebitelů a jasnější a harmonizovanější právní rámec pro podniky, čímž by se snížily překážky poskytování úvěrů v jiných členských státech (prostřednictvím přímého přeshraničního poskytování nebo zakládání dceřiných společností).

Předpokládá se, že s digitalizací a potenciálním vstupem nových digitálních aktérů na trh s úvěry přeshraniční poskytování úvěrů poroste. V důsledku toho budou pro dosažení cílů politiky EU potřebnější a účinnější společná pravidla EU připravená na digitální věk.

---

5 COM(2018) 135 final.

6 Článek 169 SFEU uvádí, že cílů spočívajících v podpoře zájmů spotřebitelů a zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele lze dosáhnout prostřednictvím opatření přijatých podle článku 114 SFEU.

7 Článek 3 SFEU uvádí výčet oblastí výlučné pravomoci Unie.

- **Proporcionalita**

Tento návrh nepřekračuje rámec toho, co je nezbytně nutné k dosažení jeho cílů. Nereguluje všechny aspekty poskytování a přijímání úvěrů, ale zaměřuje se na klíčové aspekty transakce týkající se spotřebitelského úvěru s cílem usnadnit rozvoj přeshraničního poskytování služeb a v tomto kontextu chránit spotřebitele.

Navrhovaná pravidla byla posouzena z hlediska přiměřenosti s cílem dosáhnout vhodné a přiměřené regulace. Pravidla by pro poskytovatele znamenala náklady, představovala by však také ambiciózní přístup, který obstojí v budoucnosti a povede k větším přínosům pro spotřebitele a společnost obecně.

- **Volba nástroje**

Zvoleným nástrojem je směrnice, kterou se zrušuje směrnice 2008/48/ES.

Směrnice je závazná, pokud jde o výsledek dosažení fungování vnitřního trhu, výběr formy a metod však ponechává na vnitrostátních orgánech[8]. Navrhovaná směrnice nahradí směrnici z roku 2008, ale zachová mnoho jejích prvků. To umožní členským státům pozměnit platné právní předpisy (které jsou výsledkem provedení směrnice 2008/48/ES) v rozsahu nezbytném pro zajištění souladu, a tím minimalizovat dopad takové reformy na legislativní systémy členských států. Navrhovaná směrnice je nástrojem úplné harmonizace v oblastech, na které se vztahuje, v některých oblastech jsou však určité možnosti regulace ponechány na členských státech.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

V roce 2014 Komise předložila zprávu o provádění směrnice[9], pro kterou uskutečnila fiktivní nákupy a provedla průzkum mezi spotřebiteli k posouzení souladu se směrnicí. Zpráva dospěla k závěru, že prosazování směrnice je třeba nadále sledovat.

V roce 2020 předložila Komise další zprávu o provádění směrnice[10], aby představila klíčové výsledky hodnocení REFIT 2018–2019[11] a poznatky získané při uplatňování směrnice od jejího přijetí. Zpráva zdůraznila, že cíle směrnice z roku 2008 jsou stále relevantní a že směrnice je při zajišťování vysokých standardů ochrany spotřebitele a vzniku hladce fungujícího vnitřního trhu částečně účinná. Důvody, proč je směrnice pouze částečně účinná, vycházejí jednak ze samotné směrnice (například nepřesného znění některých článků), jednak z vnějších faktorů, jako je praktické uplatňování a prosazování v členských státech, a také z aspektů trhu spotřebitelských úvěrů, na které se směrnice nevztahuje. Hodnocení zjistilo řadu nedostatků, pokud jde o oblast působnosti směrnice, její definice a pojmy, které jsou někdy nejasné, informační povinnosti nejsou přizpůsobené digitálním médiím a panují nejasnosti v ustanoveních o posouzení úvěruschopnosti, což vedlo k nedostatečné ochraně spotřebitelů a rozdílům v prosazování.

---

8 Článek 288 SFEU.

9 Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o provádění směrnice 2008/48/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru, 14.5.2014, COM(2014) 259 final.

10 Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o provádění směrnice 2008/48/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru, 5.11.2020, COM(2020) 963 final.

11 Výsledky hodnocení byly zveřejněny v roce 2020. Pracovní dokument útvarů Komise, Evaluation of Directive 2008/48/EC on credit agreement for consumers (Hodnocení směrnice 2008/48/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru), Brusel, 5.11.2020, SWD(2020) 254 final.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

V posledních několika letech provedla Komise několik konzultací týkajících se pravidel použitelných na spotřebitelské úvěry na úrovni EU. Zúčastněné strany byly konzultovány v rámci hodnocení REFIT, jehož výsledky byly zveřejněny v roce 2020, a v rámci posouzení dopadů provedeného při přezkumu směrnice v rámci programu REFIT. V rámci hodnocení REFIT a přezkumu REFIT byly kromě jiných forem konzultací provedeny dvě veřejné konzultace[12] (průzkumy mezi spotřebiteli, rozhovory se zúčastněnými stranami a průzkumy mezi zúčastněnými stranami, cílené dotazníky zasílané vnitrostátním orgánům[13], dvoustranná setkání, workshopy, zasedání specializovaných odborných skupin členských států, konzultace se skupinou uživatelů finančních služeb a diskuse *ad hoc* během výročních spotřebitelských summitů).

Evropský parlament také v březnu 2021 uspořádal slyšení o přezkumu směrnice a Evropský hospodářský a sociální výbor v roce 2019 zveřejnil informační zprávu o hodnocení směrnice o spotřebitelském úvěru[14].

Skupina orgánů pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (členové sítě pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele) rovněž v únoru/březnu 2021 provedla koordinovanou kontrolu plnění požadavků týkajících se on-line reklamy a nabídek na nákup produktů ve formě spotřebitelských úvěrů[15].

Rozsáhlý postup konzultací umožnil zjistit nejdůležitější názory zúčastněných stran na klíčové otázky. Za hlavní faktor, který je třeba v postupu přezkumu zohlednit, byla ve zpětné vazbě zúčastněných stran označena digitalizace trhu. Spotřebitelské organizace upřednostňují rozsáhlou revizi směrnice, jež bude řešit několik problémů zjištěných v přezkumu, které souvisejí s neodpovídající oblastí působnosti směrnice, nezodpovědnými úvěrovými praktikami, přetížením informacemi, s využíváním údajů a nadměrným zadlužením, a to zejména v souvislosti s pandemií COVID-19. Respondenti ze všech skupin zúčastněných stran a členských států souhlasí s tím, že je třeba zjednodušit informace, které spotřebitelé získávají ve fázi reklamy a před uzavřením smlouvy, a je třeba zohlednit narůstající využívání digitálních zařízení, má-li být dosaženo cíle spočívajícího v ochraně spotřebitele. Zástupci podniků velmi podporují regulační stabilitu a neregulační zásahy nebo cílené změny směrnice, které by ji přizpůsobily vývoji v oblasti digitalizace. Navrhují zjednodušení požadavků na zveřejňování informací při zachování dostatečné flexibility v postupu posuzování úvěruschopnosti. Vnitrostátní orgány legislativní změnu obecně podporují. Několik členských států patrně upřednostňuje rozsáhlé legislativní změny za účelem řešení zjištěných problémů, zatímco jiné členské státy se zasazují o cílenější přístup. Většina vnitrostátních orgánů uznává, že harmonizace pravidel by podpořila rozvoj přeshraničního trhu. Všechny zúčastněné strany oceňují výhody služeb dluhového poradenství pro zranitelné spotřebitele a věřitele, protože tyto služby umožňují věřitelům účinné vymáhání dluhů.

---

12 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/1844-Evaluation-of-the-Consumer-Credit-Directive/public-consultation_cs.
https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12465-Consumer-Credit-Agreement-review-of-EU-rules/public-consultation_cs.

13 Vedle průzkumů a rozhovorů s vnitrostátními orgány byly vypracovány tři dotazníky zaměřené na subjekty alternativního řešení sporů (ADR) a členy evropských spotřebitelských center a center pro ochranu spotřebitele.

14 INT/884-EESC-2019-01055-00-00-ri-tra.

15 Mini-sweep on consumer credit (Společná kontrolní akce malého rozsahu zaměřená na spotřebitelské úvěry), 2021.

Získané podněty byly shrnuty a použity k přípravě posouzení dopadů, které je připojeno k tomuto návrhu, jakož i k posouzení dopadu nových pravidel na zúčastněné strany.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise rovněž čerpala z řady studií a zpráv o problematice související s odpovědným poskytováním a přijímáním úvěrů. K těm patří studie ICF, která je podkladem pro posouzení dopadů směrnice (2021)[16], studie ICF, která je podkladem pro hodnocení směrnice o spotřebitelském úvěru (2020)[17], behaviorální studie LE Europe a kol. týkající se digitalizace marketingu a prodeje maloobchodních finančních služeb na dálku (2019)[18], studie CIVIC o měření poškozování spotřebitelů v Evropské unii (2017)[19] a studie CIVIC o nadměrném zadlužení evropských domácností (2013)[20].

Komise rovněž ve spolupráci s orgány členských států zmapovala vnitrostátní přístupy k posuzování úvěruschopnosti podle směrnice o spotřebitelském úvěru v rámci akčního plánu finančních služeb pro spotřebitele z roku 2017[21] a výsledky tohoto mapování zveřejnila v roce 2018[22].

- **Posouzení dopadů**

Komise provedla posouzení dopadů tohoto návrhu.

Obecným cílem přezkumu REFIT bylo omezit poškozování spotřebitelů a rizika čerpání půjček na měnícím se trhu, usnadnit přeshraniční poskytování spotřebitelských úvěrů a posílit konkurenceschopnost vnitřního trhu. To vše je v souladu s původními cíli směrnice.

Posuzované možnosti pro dosažení těchto cílů byly: scénář beze změny politiky (možnost 0 – výchozí scénář), neregulační zásah (možnost 1); cílená změna směrnice zaměřená na zvýšení jasnosti a účinnosti jejích stávajících ustanovení (možnost 2); rozsáhlá změna směrnice, která by zahrnula nová ustanovení v souladu se stávajícími právními předpisy EU (možnost 3a) nebo nová ustanovení nad rámec stávajících právních předpisů EU (možnost 3b). Na základě posouzení dopadů byla jako upřednostňovaná možnost určena možnost 3a doplněná určitými nákladově efektivními opatřeními, jež byla přejata z ostatních možností.

Upřednostňovaná možnost spočívá ve změně směrnice, která zahrne nová ustanovení v souladu se stávajícím *acquis* EU. Formou stručného shrnutí hlavních prvků upřednostňované možnosti byla zahrnuta tato opatření: rozšíření oblasti působnosti směrnice tak, aby

---

16 ICF, Study on possible impacts of a revision of the CCD (Studie možných dopadů revize směrnice o spotřebitelském úvěru), 2021 (bude zveřejněna spolu s návrhem).

17 ICF, Evaluation of Directive 2008/48/EC on credit agreements for consumers (Hodnocení směrnice 2008/48/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru), 2020.

18 LE Europe, VVA Europe, Ipsos NV, ConPolicy a Time.lex, Behavioural study on the digitalisation of the marketing and distance selling of retail financial services (Behaviorální studie digitalizace marketingu a prodeje maloobchodních finančních služeb na dálku), 2019.

19 CIVIC Consulting, Study on measuring consumer detriment in the European Union (Studie měření poškozování spotřebitelů v Evropské unii), 2017.

20 CIVIC Consulting, The over-indebtedness of European households: updated mapping of the situation, nature and causes, effects and initiatives for alleviating its impact (Nadměrné zadlužení evropských domácností: aktualizované mapování situace, povahy a příčin, účinků a iniciativ ke zmírnění dopadu nadměrného zadlužení), 2013.

21 COM(2017) 139 final.

22 Mapping of national approaches in relation to creditworthiness assessment under Directive 2008/48/EC on credit agreements for consumers (Mapování vnitrostátních přístupů k posuzování úvěruschopnosti podle směrnice 2008/48/ES o spotřebitelském úvěru): https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/mapping_national_approaches_creditworthiness_assessment.pdf.

zahrnovala půjčky v hodnotě nižší než 200 EUR, bezúročný úvěr, veškeré možnosti přečerpání a všechny leasingové smlouvy, jakož i smlouvy o úvěru uzavřené prostřednictvím platforem přímého úvěrování (P2P); změna definice několika klíčových pojmů; poskytnutí přiměřených vysvětlení spotřebitelům; omezení množství informací poskytovaných spotřebitelům v reklamě se zaměřením na klíčové informace při poskytování prostřednictvím určitých kanálů; více podrobností o tom, jak a kdy jsou spotřebitelům poskytovány předsmluvní informace, aby se zajistilo, že tato činnost bude prováděna účinněji; zákaz předem zaškrtnutých políček; zákaz vázaného prodeje; standardy pro poradenské služby; zákaz nevyžádaného prodeje úvěrových produktů; zavedení povinnosti členských států stanovit horní hranice pro úrokové sazby, roční procentní sazbu nákladů nebo celkové náklady úvěru; stanovení pravidel výkonu činnosti a povinnosti poskytovatelů a zprostředkovatelů úvěrů zajistit, aby zaměstnanci měli náležitý soubor dovedností a znalostí; uvedení toho, že posouzení úvěruschopnosti by měla být prováděna na základě nezbytných, dostačujících a přiměřených informací o finančních a ekonomických poměrech; ustanovení o využívání alternativních zdrojů údajů k provádění posouzení úvěruschopnosti při zohlednění zásad obecného nařízení o ochraně údajů (EU) 2016/679; povinnost členských států podporovat finanční vzdělávání; povinnost členských států přijmout opatření vyzývající věřitele, aby postupovali s přiměřenou shovívavostí; zlepšení dostupnosti služeb dluhového poradenství; zlepšení podmínek prosazování zavedením článku o příslušných orgánech; pokud jde o sankce, zahrnutí pravidla 4 % (nejnižší maximální pokuta), jak je stanoví souhrnná směrnice (EU) 2019/2161 pro přeshraniční rozsáhlá protiprávní jednání.

Upřednostňovaná možnost byla posouzena jako velmi účinná při dosahování cílů iniciativy a zajišťování vysoké úrovně soudržnosti s právními předpisy EU a účinnosti z hlediska posuzovaných hospodářských a sociálních dopadů. Očekává se, že bude mít pozitivní dopad na ochranu spotřebitelů, omezí poškozování spotřebitelů, vybuduje důvěru a zlepší sociální začleňování. Je pravděpodobné, že posílí rovné podmínky v členských státech i mezi nimi omezením roztříštěnosti stávajícího právního rámce. Kvantifikovaná opatření v rámci upřednostňované možnosti by v období 2021–2030 v oblasti poškozování spotřebitelů znamenala pokles o přibližně 2 miliardy EUR. Upřednostňovaná možnost je životaschopná i proto, že kromě uvedených kvantifikovaných opatření by byla spojena i s přínosy dalších opatření, jako jsou horní hranice pro roční procentní sazbu nákladů / úrokové sazby, které jsou považovány za velmi přínosné pro spotřebitele i pro společnost, nebylo však možné je kvantifikovat. Dopad na společnost je rovněž považován za velmi pozitivní, a to díky opatřením, která předcházejí nadměrnému zadlužení a problém nadměrného zadlužení také řeší, což zlepšuje sociální začleňování. Mezi tato opatření patří posílení posouzení úvěruschopnosti, opatření týkající se úlevy a služby dluhového poradenství. Předpokládá se, že 1 euro vynaložené na dluhové poradenství bude znamenat odpovídající přínosy v hodnotě 1,4–5,3 EUR, a to zejména díky tomu, že se předejde sociálním nákladům nadměrného zadlužení.

Většinu nákladů na provádění nové směrnice by nesli poskytovatelé úvěrů. Některá opatření by byla nákladnější pro poskytovatele, kteří v současné době nabízejí produkty, na které se směrnice nevztahuje (např. horní hranice úrokové sazby, roční procentní sazby nákladů nebo celkových nákladů úvěru). Náklady kvantifikovaných opatření pro banky se odhadují na 1,4 až 1,5 miliardy EUR. Očekává se, že náklady budou přeneseny na spotřebitele (jakkoli nebylo možné zjistit, do jaké míry se tak stane).

Ochrana spotřebitelů, kteří poskytují úvěry prostřednictvím platforem přímého úvěrování, se v návrhu neřeší, protože neodpovídá jeho logice. Proto bude ochrana spotřebitelů, kteří prostřednictvím těchto platforem investují, a odpovědnost těchto platforem vůči nim posuzována v jiném kontextu a v případě potřeby bude následovat legislativní návrh.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Přezkum REFIT je zahrnut v oddíle pracovního programu Komise věnovaném programu REFIT. Návrh by znamenal náklady pro podniky, očekává se však také snížení jejich administrativní zátěže díky větší právní srozumitelnosti. Několik opatření je již v některých členských státech prováděno, podniky v těchto členských státech tudíž nebudou čelit významným dodatečným nákladům.

Návrh zjednodušuje určité požadavky na informace a snaží se požadavky přizpůsobit digitálnímu použití. Konkrétně návrh sníží náklady na reklamu pro poskytovatele/zprostředkovatele úvěrů v určitých médiích, např. v rozhlase, a přitom zajistí, aby spotřebitelé získávali srozumitelnější informace, které budou snáze zpracovávat a chápat. Potenciál pro zjednodušení požadavků na reklamu spotřebitelských úvěrů v rozhlasovém vysílání lze odhadnout na 1,4 milionu EUR ročně, což v období 2021–2030 činí 14 milionů EUR.

Přizpůsobení požadavků na informace pro digitální použití, zejména prostřednictvím nového „standardního evropského přehledu o spotřebitelském úvěru“, je spojeno s počátečními náklady. Z dlouhodobého hlediska by však snížilo zátěž pro podniky, které by mohly poskytovat formulář „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ v úplném znění prostřednictvím e-mailu, aniž by bylo nutné přizpůsobovat tento formulář digitálním displejům. Jelikož přibližně jedna třetina spotřebitelů uzavřela smlouvu o úvěru on-line, mohlo by toto snížení zátěže nakonec mít pozitivní dopad na více než 25 milionů osobních bankovních půjček ročně.

Pokud jde o sníženou zátěž pro orgány veřejné správy, předpokládá se, že vyšší stupeň právní srozumitelnosti a zjednodušený regulační rámec sníží počet stížností a zvýší míru jistoty a dodržování předpisů, což zefektivní postupy prosazování. Očekává se také, že konkrétní opatření k posílení koordinace a zlepšení podmínek pro prosazování směrnice povedou ke zvýšení účinnosti při vymáhání povinností stanovených směrnicí.

Zvláštní dopady na malé a střední podniky nebyly určeny jako významné, nebyly proto posuzovány samostatně.

- **Základní práva**

Tento návrh respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie. Usiluje především o zajištění plného dodržování pravidel o ochraně osobních údajů, vlastnických právech, zákazu diskriminace, ochraně rodinného a pracovního života a ochraně spotřebitele podle Listiny základních práv Evropské unie. Jakékoli zpracování osobních údajů pro účely této směrnice bude v souladu s nařízením (EU) 2016/679. Znamená to, že by měly být shromažďovány a jinak zpracovávány pouze údaje, které jsou přiměřené, relevantní a omezené na rozsah nezbytný k posouzení úvěruschopnosti spotřebitele.

Návrh zakáže diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo místa bydliště nebo jakéhokoli důvodu uvedeného v článku 21 Listiny základních práv Evropské unie při podávání žádostí o smlouvu o úvěru, jejím uzavírání nebo držení smlouvy o úvěru v rámci EU ve prospěch věřitelů i spotřebitelů.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU nebo agentur EU, kromě běžných administrativních nákladů souvisejících se zajištěním souladu s právními předpisy EU, neboť se nezřizují žádné nové výbory a nejsou přijímány žádné finanční závazky.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Bude-li směrnice přijata, bude po vstupu revidované směrnice v platnost Komise sledovat její provádění. Komise bude zejména odpovědná za sledování dopadu směrnice na základě údajů ze strany orgánů členských států a poskytovatelů úvěrů, které budou pokud možno vycházet ze stávajících zdrojů údajů, aby se zabránilo dodatečné zátěži jednotlivých zúčastněných stran.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Cílem následujícího shrnutí je usnadnit rozhodovací proces nastíněním podstaty směrnice. Článek 1 (Předmět) stanoví, že cílem směrnice je harmonizovat aspekty právních a správních předpisů členských států týkající se některých smluv o spotřebitelském úvěru a služeb skupinového financování úvěru.

Článek 2 (Oblast působnosti) vymezuje oblast působnosti směrnice, která se vztahuje na některé smlouvy o spotřebitelském úvěru a služby skupinového financování úvěru. Některé výjimky povolené v článku 2 směrnice 2008/48/ES zůstávají v platnosti, avšak výjimky týkající se minimálních částek, leasingových smluv s opcí na nákup zboží nebo služeb, možností přečerpání, bezúročných úvěrů bez poplatků nebo úvěrů se splatností do tří měsíců se zanedbatelnými poplatky jsou odstraněny.

Článek 3 (Definice) vymezuje pojmy použité v tomto návrhu. Definice jsou v nejvyšší možné míře sladěny s definicemi v jiných textech EU, zejména ve směrnici 2014/17/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení. Vzhledem ke zvláštním aspektům této směrnice jsou však některé definice přizpůsobeny potřebám tohoto návrhu.

Článek 4 (Přepočet částek vyjádřených v eurech na národní měnu) stanoví pravidla přepočítávání částek vyjádřených ve směrnici v eurech na národní měnu.

Článek 5 (Povinnost bezplatně poskytovat informace spotřebiteli) zahrnuje povinnost poskytovat spotřebitelům bezplatně informace v souladu se směrnicí.

Článek 6 (Nediskriminace) vyžaduje, aby členské státy zajistily, že spotřebitelé oprávněně pobývající v Unii nebudou při podávání žádosti o smlouvu o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru a při uzavírání nebo držení takové smlouvy v EU diskriminováni z důvodu své státní příslušnosti, bydliště nebo z jakéhokoli důvodu uvedeného v článku 21 Listiny.

Článek 7 (Reklama a marketing týkající se smluv o úvěru a služeb skupinového financování úvěru) zavádí obecné zásady pro marketingovou a reklamní komunikaci.

Článek 8 (Standardní informace uváděné v reklamě na smlouvy o úvěru a služby skupinového financování úvěru) stanoví formu a obsah informací, které mají být uvedeny v reklamě. Standardní informace se týkají klíčových vlastností úvěru. Ve zvláštních a odůvodněných případech, pokud médium použité ke sdělování informací, které mají být uvedeny v reklamě, neumožňuje jejich vizuální zobrazení, například v rozhlasové reklamě, měly by být tyto informace redukovány, aby se zabránilo přetížení informacemi a snížila zbytečná zátěž. Tato ustanovení doplňují povinnosti podle směrnice 2002/65/ES o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu.

Článek 9 (Všeobecné informace) vyžaduje, aby věřitelé nebo v příslušných případech zprostředkovatelé úvěru nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru vždy poskytovali jasné a srozumitelné všeobecné informace o smlouvách o úvěru.

Článek 10 (Předsmluvní informace) ukládá věřitelům, zprostředkovatelům úvěru nebo poskytovatelům služeb skupinového financování úvěru povinnost poskytovat spotřebitelům individuální předsmluvní informace na základě formuláře „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“, vedle nichž mají spotřebitelé obdržet jednostránkový „standardní evropský přehled o spotřebitelském úvěru“, který nastiňuje klíčové vlastnosti daného úvěru, aby spotřebitelům pomohl porovnat různé nabídky. Účelem je zajistit, aby spotřebitelé viděli všechny základní informace na první pohled, a to i na displeji mobilního telefonu. Obsah a uspořádání „standardního evropského přehledu o spotřebitelském úvěru“ podrobně uvádí příloha II, zatímco obsah a uspořádání formuláře „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ uvádí příloha I. Předsmluvní informace musí být poskytnuty nejméně jeden den před tím, než je spotřebitel vázán jakoukoli smlouvou o úvěru nebo smlouvou či nabídkou týkající se poskytování služeb skupinového financování úvěru. Jsou-li předsmluvní informace poskytnuty méně než jeden den před tím, než je spotřebitel vázán jakoukoli smlouvou o úvěru nebo smlouvou či nabídkou týkající se poskytování služeb skupinového financování úvěru, musí věřitelé, zprostředkovatelé úvěru nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru jeden den po uzavření smlouvy připomenout spotřebiteli možnost odstoupit od smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru.

Článek 11 (Předsmluvní informace týkající se smluv o úvěru podle čl. 2 odst. 5 nebo 6) stanoví povinnost věřitelů a zprostředkovatelů úvěru poskytovat spotřebitelům vedle jednostránkového „standardního evropského přehledu o spotřebitelském úvěru“ pro určité druhy spotřebitelského úvěru individuální předsmluvní informace na základě formuláře „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“. Obsah a uspořádání formuláře jsou podrobně popsány v příloze III. U ostatních smluv o úvěru musí být předsmluvní informace poskytnuty nejméně jeden den před tím, než je spotřebitel vázán jakoukoli smlouvou o úvěru nebo nabídkou úvěru, jinak musí věřitelé a zprostředkovatelé úvěru jeden den po uzavření smlouvy připomenout spotřebiteli možnost odstoupit od smlouvy o úvěru.

Článek 12 (Náležité vysvětlení) vyžaduje, aby věřitelé, zprostředkovatelé úvěru nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru poskytli spotřebiteli náležité vysvětlení týkající se navrhovaných smluv o úvěru, služeb skupinového financování úvěru a doplňkových služeb, aby byli spotřebitelé schopni posoudit, zda tyto smlouvy a služby vyhovují jejich potřebám a finanční situaci.

Článek 13 (Individuální nabídky na základě automatizovaného zpracování) ukládá povinnost informovat spotřebitele, pokud jim jsou předkládány individuální nabídky na základě automatizovaného zpracování, včetně profilování.

Článek 14 (Vázaný a spojený prodej) zakazuje vázaný prodej, pokud nelze prokázat, že s náležitým ohledem na dostupnost a ceny příslušných druhů produktů přinese spotřebitelům zřejmý prospěch, přičemž spojený prodej je povolen.

Článek 15 (Konkludentně uzavřená smlouva o nákupu doplňkových služeb) zakazuje dovodit souhlas spotřebitele prostřednictvím implicitních možností, jako jsou předem zaškrtnutá políčka.

Článek 16 (Poradenské služby) stanoví standardy, které zajistí, aby v případech, kdy věřitel, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru poskytuje poradenství, o tom byl spotřebitel informován, aniž by byla zavedena jakákoli povinnost poskytovat poradenství. Článek přináší požadavek, aby byl zvážen dostatečný počet smluv o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru na trhu a aby bylo poradenství poskytováno v souladu s profilem dlužníka.

Článek 17 (Zákaz nevyžádaného prodeje úvěrů) zakazuje jakýkoli nevyžádaný prodej úvěrů, včetně nevyžádaných předem schválených kreditních karet zasílaných spotřebitelům nebo věřitelem jednostranně navýšeného limitu přečerpání / kreditní karty spotřebitelů bez jejich předchozí žádosti nebo výslovného souhlasu.

Článek 18 (Povinnost posoudit úvěruschopnost spotřebitele) vyžaduje, aby věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru posoudil schopnost spotřebitele splácet úvěr s přihlédnutím k zájmu spotřebitele a na základě nezbytných a přiměřených informací o příjmech a výdajích spotřebitele a dalších finančních a ekonomických poměrech, aniž by šel za rámec toho, co je nezbytně nutné k provedení takového posouzení. Článek rovněž vyžaduje, aby byl úvěr spotřebitelům poskytnut, pokud výsledek posouzení úvěruschopnosti napovídá, že závazky vyplývající ze smlouvy o úvěru nebo ze smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru budou pravděpodobně splněny tak, jak smlouva požaduje, nenastanou-li zvláštní a odůvodněné okolnosti. Pokud je posouzení úvěruschopnosti navíc založeno na automatizovaném zpracování, včetně profilování, mají spotřebitelé právo požadovat a získat lidský zásah ze strany věřitele a smysluplné vysvětlení tohoto posouzení úvěruschopnosti, vyjádřit svůj názor a napadnout toto posouzení úvěruschopnosti.

Článek 19 (Databáze) zavádí ustanovení, která mají zajistit, aby věřitelé nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru měli přístup k informacím z příslušných databází na nediskriminačním základě.

Článek 20 (Forma smlouvy o úvěru a smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru) a článek 21 (Informace, které mají být uvedeny ve smlouvách o úvěru nebo smlouvách o poskytování služeb skupinového financování úvěru) stanoví formu a informace, které mají být zahrnuty do smluv o úvěru nebo smluv o poskytování služeb skupinového financování úvěru.

Článek 22 (Informace o změnách smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru) stanoví konkrétní záruky, které mají být zavedeny pro spotřebitele v případě změn smluv o úvěru nebo smluv o poskytování služeb skupinového financování úvěru.

Článek 23 (Změny výpůjční úrokové sazby) vymezuje informace, které mají být spotřebiteli poskytnuty, pokud dojde ke změně výpůjční úrokové sazby.

Článek 24 (Možnosti přečerpání) zavádí ustanovení, která zajistí pravidelné informování spotřebitelů o určitých aspektech jejich možnosti přečerpání.

Článek 25 (Překročení) stanoví pravidla pro mlčky uznaná přečerpání, na jejichž základě věřitel zpřístupňuje spotřebiteli finanční prostředky, které přesahují aktuální zůstatek na běžném účtu spotřebitele nebo smluvenou možnost přečerpání. V případě významného překročení musí být spotřebitel upozorněn a informován o příslušných podmínkách.

Článek 26 (Právo na odstoupení od smlouvy) nabízí spotřebitelům možnost odstoupit od smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru za podobných okolností, jaké jsou uvedeny ve směrnici 2002/65/ES o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku.

Článek 27 (Smlouvy o vázaném úvěru) vymezuje specifická pravidla pro smlouvy o vázaném úvěru a právo spotřebitelů na odstoupení od smlouvy.

Článek 28 (Smlouvy o úvěru na dobu neurčitou nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru na dobu neurčitou) vymezuje konkrétní podmínky ukončení platnosti smluv na dobu neurčitou.

Článek 29 (Předčasné splacení) vymezuje právo spotřebitelů splnit své závazky před datem splatnosti. V případě úplného nebo částečného předčasného splacení má spotřebitel nárok na snížení celkových nákladů úvěru, zatímco věřitel má nárok na spravedlivé a objektivně odůvodněné odškodnění za případné náklady přímo spojené s předčasným splacením úvěru.

Článek 30 (Výpočet roční procentní sazby nákladů) se týká hlavního ukazatele používaného ke srovnání produktů ve formě spotřebitelských úvěrů. U produktů ve formě spotřebitelských úvěrů článek vyžaduje použití definice roční procentní sazby nákladů (RPSN) použité ve směrnici 2008/48/ES. Podrobnosti o metodě výpočtu RPSN uvádí příloha IV a jsou uvedena ustanovení týkající se změny metodiky, aby bylo možné zohlednit vývoj na trhu.

Článek 31 (Horní hranice úrokové sazby, roční procentní sazby nákladů a celkových nákladů úvěru pro spotřebitele) zavádí horní hranice, které mají být uplatněny na úrokovou sazbu použitelnou na smlouvy o spotřebitelském úvěru, na RPSN a/nebo na celkové náklady úvěru. Členské státy se mohou rozhodnout stanovit horní hranici pro revolvingové úvěry.

Články 32 (Kodex chování při poskytování úvěru spotřebitelům) a 33 (Požadavky na znalosti a odbornou způsobilost pracovníků) stanoví důležité podmínky pro věřitele, zprostředkovatele úvěru a poskytovatele služeb skupinového financování úvěru s cílem zajistit vysoký stupeň profesionality při poskytování spotřebitelských úvěrů, například požadavky na zásady odměňování a požadavky na odpovídající znalosti a dovednosti.

Článek 34 (Finanční vzdělávání) zavádí opatření v oblasti finančního vzdělávání, která mají členské státy podporovat, a to zejména v souvislosti se smlouvami o spotřebitelském úvěru, s cílem zlepšit finanční gramotnost spotřebitelů, a to i u digitálně prodávaných produktů.

Článek 35 (Prodlení a opatření týkající se úlevy) zavádí opatření na podporu přiměřených úlev před zahájením řízení o vymáhání pohledávky.

Článek 36 (Služby dluhového poradenství) požaduje, aby členské státy spotřebitelům zajistily zpřístupnění služeb dluhového poradenství.

Článek 37 (Udělování oprávnění k činnosti neúvěrových institucí, jejich zápis do registru a dohled nad nimi) stanoví, že neúvěrové instituce musí podléhat náležitým řízením o udělení oprávnění k činnosti, zápisu do registru a dohledu. Tím by se mělo zajistit, aby všichni věřitelé a poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru, ať už jde o úvěrovou instituci či nikoli, byli předmětem náležité regulace a dohledu.

Článek 38 (Zvláštní povinnosti pro zprostředkovatele úvěru) obsahuje ustanovení o zvláštních opatřeních ve vztahu ke zprostředkovatelům úvěru.

Článek 39 (Postoupení práv), který odpovídá článku 17 směrnice 2008/48/ES, stanoví, že v případě postoupení práv věřitele plynoucích ze smlouvy o úvěru třetí osobě nebo postoupení samotné smlouvy o úvěru třetí osobě musí být zachována určitá práva. Postupníkem se rozumí jakákoli osoba, které byla postoupena práva věřitele, jinými slovy pojistitel úvěrů, agentura pro vymáhání pohledávek, reeskontní společnost nebo sekuritizační společnost atd.

Článek 40 (Mimosoudní řešení sporů) stanoví, že spotřebitelé by měli mít přístup k postupům alternativního řešení sporů pro účely urovnávání sporů mezi spotřebiteli a věřiteli, zprostředkovateli úvěru nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru týkajících se práv a povinností stanovených touto směrnicí, aniž by bylo rozlišováno mezi smluvními a předsmluvními spory. Uvedené postupy alternativního řešení sporů a subjekty, které je nabízejí, by měly splňovat požadavky na kvalitu stanovené ve směrnici 2013/11/EU.

Článek 41 (Příslušné orgány) vyžaduje, aby členské státy určily k provádění směrnice konkrétní příslušné orgány.

Článek 42 (Úroveň harmonizace) a článek 43 (závazná povaha směrnice) potvrzují zásadu úplné harmonizace, jakož i závaznou povahu směrnice. Členské státy nejsou oprávněny zavést jiná ustanovení týkající se oblastí, na které se směrnice vztahuje, pokud směrnice obsahuje pro tyto oblasti harmonizovaná ustanovení.

Článek 44 (Sankce) vyžaduje, aby členské státy zajistily uplatnění vhodných správních opatření nebo sankcí v případě nedodržení směrnice. Kromě toho budou členské státy povinny zavést do svého vnitrostátního práva za „rozsáhlá protiprávní jednání“ a „rozsáhlá protiprávní jednání s unijním rozměrem“, jak jsou definována v revidovaném nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, pokuty v maximální výši nejméně 4 % obratu věřitele, zprostředkovatele úvěru nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru v dotčených členských státech, který se takového protiprávního jednání dopustí.

Článek 45 (Výkon přenesené pravomoci) stanoví postupy, které je třeba dodržovat, aby bylo možné určité části směrnice přizpůsobit, upřesnit nebo aktualizovat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

Články 46 (Přezkum a monitorování), 47 (Zrušení a přechodná ustanovení), 48 (Provedení), 49 (Vstup v platnost) a 50 (Určení) obsahují standardní ustanovení a formulace, které nevyžadují zvláštní komentář.

2021/0171 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o spotřebitelských úvěrech

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[23],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES[24] stanoví na úrovni Unie pravidla pro smlouvy o spotřebitelském úvěru a služby skupinového financování úvěru pro spotřebitele.

(2) V roce 2014 předložila Komise zprávu o provádění směrnice 2008/48/ES. V roce 2020 předložila Komise druhou zprávu o provádění uvedené směrnice a pracovní dokument útvarů Komise, který představil výsledky hodnocení REFIT týkajícího se směrnice, které zahrnovalo rozsáhlé konzultace s příslušnými zúčastněnými stranami.

(3) Tyto zprávy a konzultace ukázaly, že směrnice 2008/48/ES je částečně účinná při zajišťování vysokých standardů ochrany spotřebitele a podpoře rozvoje jednotného trhu s úvěry a že tyto cíle zůstávají nadále relevantní. Důvody, proč je uvedená směrnice pouze částečně účinná, vycházejí jednak ze směrnice samotné, například z nepřesného znění určitých článků, jednak z vnějších faktorů, jako je vývoj související s digitalizací, praktické uplatňování a prosazování v členských státech, jakož i ze skutečnosti, že na některé aspekty trhu spotřebitelských úvěrů se směrnice nevztahuje.

(4) Digitalizace přispěla k vývoji na trhu, který nebyl v době přijetí směrnice 2008/48/ES předpokládán. Rychlý technologický vývoj zaznamenávaný od přijetí směrnice z roku 2008 skutečně přinesl významné změny na trhu spotřebitelských úvěrů, a to jak na straně nabídky, tak na straně poptávky, například vznik nových produktů a vývoj chování a preferencí spotřebitelů.

---

23 …

24 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

(5) Z důvodu nepřesného znění některých ustanovení směrnice 2008/48/ES, které členským státům umožňuje přijímat odchylná ustanovení nad rámec ustanovení ve směrnici uvedených, je regulační rámec v celé Unii v řadě aspektů týkajících se spotřebitelského úvěru roztříštěný.

(6) Faktická a právní situace vyplývající z těchto vnitrostátních rozdílů vede v některých případech k narušením hospodářské soutěže mezi věřiteli v Unii a vytváří překážky pro vnitřní trh. Tento stav omezuje schopnost spotřebitelů těžit z postupně rostoucí nabídky přeshraničních úvěrů, u nichž se v důsledku digitalizace očekává další růst. Tato narušení a omezení pak mohou mít následky v podobě snížené poptávky po zboží a službách. Situace rovněž vede k nedostatečné a nejednotné úrovni ochrany spotřebitelů napříč Unií.

(7) V posledních letech se úvěry nabízené spotřebitelům značně vyvinuly a diverzifikovaly. Objevily se nové úvěrové produkty, zejména v on-line prostředí, a jejich využití se dále rozvíjí. Vznikla tak právní nejistota, pokud jde o uplatňování směrnice 2008/48/ES na tyto nové produkty.

(8) Tato směrnice doplňuje pravidla stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES[25] o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku. V zájmu zajištění právní jistoty je třeba vyjasnit, že v případě rozporu mezi ustanoveními by se mělo použít jako *lex specialis* ustanovení této směrnice.

(9) Vnitřní trh zahrnuje v souladu s článkem 26 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) prostor, v němž je zajištěn volný pohyb zboží a služeb a svoboda usazování. Rozvoj transparentnějšího a účinnějšího právního rámce pro spotřebitelské úvěry by měl zvýšit důvěru spotřebitelů a usnadnit rozvoj přeshraničních činností.

(10) Aby se zlepšilo fungování vnitřního trhu spotřebitelských úvěrů, je nezbytné zajistit harmonizovaný rámec Unie v celé řadě klíčových oblastí. Právní předpisy Unie zaměřené na budoucnost, schopné přizpůsobit se budoucím formám úvěrů a umožňující členským státům odpovídající stupeň pružnosti při jejich provádění, pomohou s ohledem na vyvíjející se trh spotřebitelských úvěrů, zejména v on-line prostředí, a na vzrůstající mobilitu evropských občanů vytvořit rovné podmínky pro podniky.

(11) Podle čl. 169 odst. 1 a čl. 169 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování EU má Unie přispívat k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých podle článku 114 Smlouvy o fungování EU. Článek 38 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) stanoví, že v politikách Unie je zajištěna vysoká úroveň ochrany spotřebitele.

(12) Je důležité, aby se na spotřebitele vztahovala vysoká úroveň ochrany spotřebitele. Mělo by proto být možné, aby volný pohyb nabídek úvěrů probíhal za optimálních podmínek jak pro ty, kdo úvěr nabízejí, tak pro ty, kdo o něj žádají, a to s řádným přihlédnutím ke specifické situaci v členských státech.

(13) Úplná harmonizace je nezbytná pro zajištění vysoké a rovnocenné úrovně ochrany zájmů všech spotřebitelů v Unii a pro vytvoření řádně fungujícího vnitřního trhu. Členským státům by proto nemělo být povoleno zachovávat ani zavádět vnitrostátní

[25] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).

ustanovení odchylná od ustanovení této směrnice, není-li v této směrnici uvedeno jinak. Toto omezení by se však mělo vztahovat pouze na ustanovení harmonizovaná touto směrnicí. Kde tato harmonizovaná ustanovení nejsou, měly by mít členské státy i nadále možnost zachovávat nebo zavádět vnitrostátní právní předpisy. Členské státy by tak měly mít možnost zachovávat nebo zavádět vnitrostátní předpisy o společné a nerozdílné odpovědnosti prodávajícího nebo poskytovatele služeb a věřitele. Členské státy by rovněž měly mít možnost zachovávat nebo zavádět vnitrostátní předpisy o zrušení kupní smlouvy nebo smlouvy o poskytnutí služby v případech, kdy spotřebitel uplatní své právo na odstoupení od smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru. V této souvislosti by mělo být členským státům dovoleno, aby u smluv o úvěru na dobu neurčitou stanovily minimální dobu, která má uplynout mezi okamžikem, kdy věřitel požádá o splacení úvěru, a okamžikem, kdy musí být úvěr splacen.

(14) Definice obsažené v této směrnici určují rozsah harmonizace. Povinnost členských států provést tuto směrnici by se tedy měla omezovat na oblast její působnosti stanovenou uvedenými definicemi. Touto směrnicí by však nemělo být dotčeno uplatňování ustanovení této směrnice členskými státy v oblastech, které nespadají do oblasti její působnosti, je-li to v souladu s právem Unie. Členské státy by tak mohly zachovat nebo zavést vnitrostátní právní předpisy, které odpovídají této směrnici nebo některým z jejích ustanovení, pro smlouvy o úvěru mimo oblast působnosti směrnice, například smlouvy o úvěru, při jejichž uzavření se po spotřebiteli žádá, aby jako záruku složil věřiteli do úschovy nějakou věc, a v nichž je odpovědnost spotřebitele přísně omezena na tuto zastavenou věc. Členské státy by dále mohly uplatňovat tuto směrnici také na vázané úvěry, které nepokrývá definice smlouvy o vázaném úvěru stanovená v této směrnici. Ustanovení této směrnice o smlouvách o vázaném úvěru by tedy mohla být uplatňována i na smlouvy o úvěru, které jen zčásti slouží k financování kupní smlouvy nebo smlouvy o poskytnutí služby.

(15) Řada členských států uplatnila směrnici 2008/48/ES na oblasti, které nespadají do její oblasti působnosti, aby tak zvýšily úroveň ochrany spotřebitele. Některé ze smluv o úvěru, které nespadají do oblasti působnosti uvedené směrnice, mohou spotřebitele vlastně poškozovat, a to včetně krátkodobých půjček s vysokými náklady, jejichž výše je obvykle nižší než minimální hranice 200 EUR stanovená ve směrnici 2008/48/ES. V této souvislosti a s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele a usnadnit přeshraniční trh spotřebitelských úvěrů by se oblast působnosti této směrnice měla vztahovat na některé smlouvy, které byly z oblasti působnosti směrnice 2008/48/ES vyloučeny, například smlouvy o spotřebitelském úvěru ve výši nižší než 200 EUR. Stejně tak by se tato směrnice měla vztahovat na další produkty, které jsou potenciálně škodlivé, neboť jsou spojeny s vysokými náklady nebo vysokými poplatky v případě zmeškaných plateb, aby byla zajištěna větší transparentnost a lepší ochrana spotřebitele, což povede k vyšší důvěře spotřebitelů. V této souvislosti by z oblasti působnosti této směrnice neměly být vyloučeny leasingové smlouvy, smlouvy o úvěru ve formě možnosti přečerpání, u kterých musí být úrok splacen do jednoho měsíce, a smlouvy o úvěru, u nichž je úvěr poskytnut bezúročně a bez jakýchkoli jiných poplatků, včetně programů „kup teď, zaplať později“, tj. nových digitálních finančních nástrojů, které spotřebitelům umožňují nakoupit a splácet nákupy postupně, a smlouvy o úvěru, podle jejichž podmínek musí být úvěr splacen do tří měsíců a platí se pouze zanedbatelné poplatky. Kromě toho by do oblasti působnosti této směrnice měly být zahrnuty všechny smlouvy o úvěru do výše 100 000 EUR. Horní hranice smluv o úvěru podle této směrnice by měla být zvýšena, aby se zohlednila indexace za účelem přizpůsobení se účinkům inflace od roku 2008 a v nadcházejících letech.

(16) Skupinové financování se stále větší měrou stává druhem financování dostupným spotřebitelům, obvykle na nízké výdaje nebo investice. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503[26] vylučuje z oblasti své působnosti služby skupinového financování, a to včetně služeb usnadňujících poskytnutí úvěru, které jsou poskytovány spotřebitelům podle definice ve směrnici 2008/48/ES. V této souvislosti si tato směrnice klade za cíl doplnit nařízení (EU) 2020/1503, a to nápravou tohoto vyloučení na základě právního vyjasnění použitelného právního režimu pro služby skupinového financování v případech, kdy se spotřebitel snaží získat úvěr prostřednictvím poskytovatele služeb skupinového financování úvěru.

(17) Poskytovatel služeb skupinového financování úvěru provozuje digitální platformu otevřenou veřejnosti s cílem spárovat potenciální věřitele se spotřebiteli, kteří hledají financování, nebo toto spárování usnadnit. Takové financování by mohlo mít formu spotřebitelského úvěru. Pokud poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru přímo poskytují úvěry spotřebitelům, vztahovala by se na ně ustanovení této směrnice týkající se věřitelů. Pokud poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru usnadňují poskytování úvěrů mezi věřiteli jednajícími v rámci své živnosti, podnikání nebo povolání a spotřebiteli, měly by se na tyto věřitele vztahovat povinnosti věřitelů podle této směrnice. V takové situaci jednají poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru jako zprostředkovatelé úvěru, a proto by se na ně měly vztahovat povinnosti stanovené v této směrnici pro zprostředkovatele úvěru.

(18) Některá ustanovení této směrnice by se navíc měla vztahovat na poskytovatele služeb skupinového financování úvěru, kteří jednají jako poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru, a nikoli jako věřitelé nebo zprostředkovatelé úvěru, pokud usnadňují poskytování úvěrů mezi osobami poskytujícími spotřebitelský úvěr mimo rámec své živnosti, podnikání nebo povolání na jedné straně a spotřebiteli na straně druhé. V této souvislosti by měl poskytovatel služeb skupinového financování úvěru dodržovat určitá pravidla a povinnosti podle této směrnice, včetně povinnosti provést posouzení úvěruschopnosti a pravidel pro předsmluvní informace. Na osoby, které mimo rámec své živnosti, podnikání nebo povolání poskytují spotřebitelům úvěr prostřednictvím platformy skupinového financování úvěru, by se neměly vztahovat povinnosti věřitelů podle této směrnice.

(19) V případě zvláštních smluv o úvěru, na které se vztahují pouze některá ustanovení této směrnice, by členské státy měly mít i nadále možnost ve svém vnitrostátním právu upravit tyto druhy smluv o úvěru, pokud jde o další aspekty neharmonizované touto směrnicí.

(20) Smlouvy o průběžném poskytování služeb nebo o dodávání zboží stejného druhu, za které spotřebitel po dobu poskytování nebo dodávání platí ve splátkách, se mohou od smluv o úvěru, na něž se vztahuje tato směrnice, značně lišit co do zájmů dotčených smluvních stran a způsobu a předmětu plnění. Proto by se takové smlouvy pro účely této směrnice neměly považovat za smlouvy o úvěru. Mezi tyto smlouvy patří například pojistná smlouva, kdy se pojištění platí v měsíčních splátkách.

(21) Smlouvy o úvěru týkající se poskytování úvěrů zajištěných nemovitostí a smlouvy o úvěru, jejichž účelem je financování nabytí nebo zachování vlastnických práv k pozemku nebo ke stávající či projektované budově, by měly být vyňaty z oblasti

[26] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503 ze dne 7. října 2020 o evropských poskytovatelích služeb skupinového financování pro podniky a o změně nařízení (EU) 2017/1129 a směrnice (EU) 2019/1937 (Úř. věst. L 347, 20.10.2020, s. 1).

působnosti této směrnice, jelikož takové smlouvy jsou upraveny směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/17/ES[27]. Z oblasti působnosti této směrnice by však neměly být vyloučeny nezajištěné úvěry, jejichž účelem je rekonstrukce nemovitosti určené k bydlení, včetně těch, u nichž je celková výše úvěru vyšší než 100 000 EUR.

(22) Tato směrnice by se měla použít nezávisle na tom, zde je věřitelem právnická nebo fyzická osoba. Neměla by se však dotýkat práva členských států omezit poskytování spotřebitelského úvěru pouze na právnické osoby nebo na některé právnické osoby.

(23) Některá ustanovení této směrnice by se měla použít na fyzické a právnické osoby (zprostředkovatele úvěru), které v rámci své živnosti, podnikání nebo povolání za úplatu předkládají nebo nabízejí smlouvy o úvěru spotřebitelům, pomáhají spotřebitelům prováděním přípravných prací pro uzavření smlouvy o úvěru nebo uzavírají smlouvy o úvěru se spotřebiteli jménem věřitele.

(24) Informace poskytované spotřebitelům, jako jsou předsmluvní informace nebo všeobecné informace, by měly být poskytovány bezplatně.

(25) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Tato směrnice především plně respektuje práva na ochranu osobních údajů, vlastnická práva, zákaz diskriminace, ochranu rodinného a profesionálního života a na ochranu spotřebitele podle Listiny.

(26) Spotřebitelé, kteří legálně pobývají v Unii, by při podávání žádosti o smlouvu o úvěru nebo smlouvu o poskytování služeb skupinového financování úvěru a při uzavírání nebo držení takové smlouvy v Unii neměli být diskriminováni na základě své státní příslušnosti nebo místa bydliště ani na základě jakéhokoli důvodu podle článku 21 Listiny.

(27) Spotřebitelé by měli být chráněni proti nekalým nebo zavádějícím praktikám, zejména pokud jde o informace poskytované věřitelem, zprostředkovatelem úvěru nebo poskytovatelem úvěrových služeb skupinového financování úvěru, v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES[28]. Uvedená směrnice se nadále vztahuje na smlouvy o úvěru a služby skupinového financování úvěru a funguje jako „záchranná síť“, která zajišťuje, aby bylo možné udržet vysokou společnou úroveň ochrany spotřebitele před nekalými obchodními praktikami ve všech odvětvích, a to i doplňováním jiných právních předpisů Unie.

(28) Reklama se obvykle zaměřuje zejména na jeden nebo několik produktů, avšak spotřebitelé by měli mít možnost se rozhodnout s plnou znalostí škály nabízených úvěrových produktů. V tomto ohledu hrají důležitou roli všeobecné informace, které poučí spotřebitele o širokém spektru dostupných produktů a služeb a jejich klíčových vlastnostech. Spotřebitelům by proto vždy měly být přístupné všeobecné informace o dostupných úvěrových produktech. Tím by neměla být dotčena povinnost poskytovat spotřebitelům individuální předsmluvní informace.

---

[27] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).

[28] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

(29) Měla by být přijata zvláštní ustanovení o reklamě na smlouvy o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru a o určitých standardních informacích, které by měly být spotřebitelům poskytovány, aby zejména mohli srovnávat různé nabídky. Tyto informace by měly být poskytovány jasným, výstižným a zřetelným způsobem prostřednictvím reprezentativního příkladu. Standardní informace by měly být zobrazeny předem a velmi viditelně, srozumitelně a poutavě. Měly by být jasně čitelné a přizpůsobené tak, aby zohledňovaly technická omezení určitých médií, například displejů mobilních telefonů. Dočasné akční podmínky, například snížená úroková sazba v prvních měsících trvání smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru, by jako takové měly být zřetelně označeny. Spotřebitelé by měli vidět všechny základní informace na první pohled, a to i pokud je čtou na displeji mobilního telefonu. Spotřebiteli by mělo být sděleno i telefonní číslo a e-mailová adresa věřitele a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatele úvěru a poskytovatele služeb skupinového financování úvěru, aby mohl věřitele, zprostředkovatele úvěru nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru rychle a efektivně kontaktovat. Není-li možné uvést celkovou výši úvěru, měl by se stanovit strop jako souhrn všech částek, jež jsou dány k dispozici, zejména pokud smlouva o úvěru dává spotřebiteli volnost v čerpání, avšak stanoví omezení částky. Strop by měl vyjadřovat horní omezení částky úvěru, která může být spotřebiteli zpřístupněna. Ve zvláštních a odůvodněných případech by mohlo být množství zveřejněných informací omezeno, aby spotřebitel lépe rozuměl informacím zveřejňovaným v reklamě na smlouvy o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru, jestliže použité médium – například rozhlasová reklama – neumožňuje vizuální zobrazení těchto informací. Kromě toho by měly mít členské státy i nadále možnost upravit ve svém vnitrostátním právu požadavky týkající se reklamy na smlouvy o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru, která neobsahuje informace o nákladech úvěru.

(30) Aby se spotřebitelé mohli rozhodnout na základě úplné znalosti věci, měli by nejméně jeden den před uzavřením smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru obdržet přiměřené informace, včetně informací o podmínkách a nákladech úvěru a o svých povinnostech, jakož i náležité vysvětlení těchto informací, které budou moci v klidu a za jim vyhovujících podmínek důkladně zvážit. Těmito pravidly by neměla být dotčena směrnice Rady 93/13/EHS[29].

(31) Předsmluvní informace by měly být poskytnuty prostřednictvím formuláře „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“. Aby spotřebitelé mohli lépe pochopit a porovnat nabídky, měl by být vedle formuláře „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ poskytován i formulář „standardní evropský přehled o spotřebitelském úvěru“, který shrne klíčové prvky úvěru a v němž spotřebitelé na první pohled uvidí všechny základní informace, a to i na displeji mobilního telefonu. Informace by měly být srozumitelné, jasně čitelné a přizpůsobené technickým omezením určitých médií, například displejů mobilních telefonů. Měly by být zobrazeny přiměřeným a vhodným způsobem prostřednictvím různých kanálů, aby bylo zajištěno, že každý spotřebitel bude moci získat přístup k informacím na rovném základě a v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882[30].

---

[29] Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29).

[30] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70).

(32) Pro zajištění co největší transparentnosti a srovnatelnosti nabídek by předsmluvní informace měly zahrnovat především roční procentní sazbu nákladů úvěru určovanou stejným způsobem v celé Unii. Jelikož roční procentní sazba nákladů může být v této fázi uvedena pouze pomocí příkladu, měl by být tento příklad reprezentativní. Proto by měl odpovídat například průměrné délce trvání a celkové výši úvěru poskytovaného pro uvažovaný druh smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru a případně koupenému zboží. Při určování reprezentativního příkladu by se mělo rovněž přihlédnout k četnosti určitých druhů smluv o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru na konkrétním trhu. Pokud jde o výpůjční úrokovou sazbu, četnost splátek a kapitalizaci úroků, měli by věřitelé používat svou obvyklou metodu výpočtu pro dotyčný spotřebitelský úvěr. Jsou-li předsmluvní informace poskytnuty méně než jeden den předtím, než je spotřebitel vázán jakoukoli smlouvou o úvěru nebo smlouvou o poskytování služeb skupinového financování úvěru, měl by věřitel a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru jeden den po uzavření smlouvy připomenout spotřebiteli možnost odstoupit od smlouvy o úvěru.

(33) Celkové náklady úvěru pro spotřebitele by měly zahrnovat veškeré náklady, včetně úroku, provizí, daní, poplatků pro zprostředkovatele úvěru a veškerých poplatků, které musí spotřebitel zaplatit v souvislosti se smlouvou o úvěru nebo službami skupinového financování úvěru, s výjimkou nákladů na notáře. Otázka, zda věřitel skutečně zná náklady, by měla být posouzena objektivně se zohledněním požadavků náležité profesionality stanovených v této směrnici.

(34) Smlouvy o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru, u kterých se výpůjční úroková sazba pravidelně reviduje na základě změn referenční sazby uvedené v smlouvě o úvěru nebo službách skupinového financování úvěru, by se neměly považovat za smlouvy o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru s pevnou výpůjční úrokovou sazbou.

(35) Členské státy by měly mít i nadále možnost zachovávat nebo zavádět vnitrostátní předpisy zakazující věřiteli nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru požadovat od spotřebitele v souvislosti se smlouvou o úvěru nebo službami skupinového financování úvěru otevření bankovního účtu nebo uzavření smlouvy o jiné doplňkové službě nebo požadovat zaplacení nákladů nebo poplatků souvisejících s takovými bankovními účty nebo jinými doplňkovými službami. V členských státech, v nichž jsou takové kombinované nabídky povoleny, by spotřebitelé měli být před uzavřením smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru informováni o všech doplňkových službách, které jsou povinné pro získání úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek. Náklady na tyto doplňkové služby, zejména částky pojistného, by měly být zahrnuty do celkových nákladů úvěru. Nemůže-li však být výše těchto nákladů určena předem, měli by spotřebitelé v předsmluvní fázi obdržet přiměřené informace o existenci nákladů. Mělo by se předpokládat, že věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru má znalosti o nákladech na doplňkové služby, které on sám nebo v zastoupení třetí osoby spotřebiteli nabízí, ledaže jejich výše závisí na zvláštních charakteristických rysech nebo situaci spotřebitele.

(36) U zvláštních druhů smluv o úvěru je však současně, v zájmu zajištění náležité úrovně ochrany spotřebitele a bez nadměrného zatížení věřitele nebo případně zprostředkovatele úvěru, vhodné omezit požadavky na předsmluvní informace s přihlédnutím ke zvláštní povaze těchto druhů smluv.

(37) Spotřebitel by měl před uzavřením smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru obdržet podrobné informace bez ohledu na to, zda je do uvádění úvěru na trh zapojen zprostředkovatel úvěru, či nikoliv. Proto by se měly požadavky na předsmluvní informace obecně vztahovat rovněž na zprostředkovatele úvěru. Jestliže však dodavatelé zboží a poskytovatelé služeb jednají jako zprostředkovatelé úvěru ve vedlejší činnosti, není vhodné jim ukládat právní povinnost poskytnout předsmluvní informace v souladu s touto směrnicí. Dodavatele zboží a poskytovatele služeb je možné například považovat za osoby jednající jako zprostředkovatelé úvěru ve vedlejší činnosti, když jejich činnost zprostředkovatele úvěru nepředstavuje hlavní cíl jejich živnosti, podnikání nebo povolání. V těchto případech je i nadále dosaženo dostatečné úrovně ochrany spotřebitele vzhledem k tomu, že věřitel by měl být odpovědný za to, že spotřebitel obdrží úplné předsmluvní informace, a to buď od zprostředkovatele úvěru, dohodnou-li se tak věřitel a zprostředkovatel, nebo jiným vhodným způsobem.

(38) Členské státy by měly mít možnost regulovat potenciálně závaznou povahu informací, které mají být spotřebiteli poskytnuty před uzavřením smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru, a dobu, po kterou má být věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru těmito informacemi vázán.

(39) I když mají být poskytnuty předsmluvní informace, může spotřebitel stále ještě potřebovat další pomoc při rozhodování o tom, která smlouva o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru z řady nabízených produktů nejlépe odpovídají jeho potřebám a finanční situaci. Věřitelé a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatelé úvěru a poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru by měli tuto pomoc poskytovat ve vztahu k úvěrovým produktům, které nabízejí spotřebiteli, tím, že poskytnou spotřebiteli vhodné vysvětlení příslušných informací, zejména včetně základních rysů nabízených produktů, a to individuálním způsobem tak, aby spotřebitel porozuměl možným dopadům těchto produktů na svou ekonomickou situaci. Věřitelé a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatelé úvěru a poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru by měli způsob, jakým tato vysvětlení poskytují, přizpůsobit okolnostem, za jakých je úvěr nabízen, a tomu, zda spotřebitel potřebuje pomoc, s přihlédnutím ke znalostem a zkušenostem spotřebitele v oblasti úvěrů a k povaze jednotlivých úvěrových produktů. Toto vysvětlení by samo o sobě nemělo představovat individuální doporučení.

(40) Jak je zdůrazněno v návrhu nařízení Komise, kterým se stanoví harmonizovaná pravidla pro umělou inteligenci (akt o umělé inteligenci)[31], systémy umělé inteligence (UI) lze snadno uplatnit v řadě hospodářských a společenských odvětví, včetně přeshraničních, a mohou obíhat v celé Unii. V tomto kontextu by věřitelé, zprostředkovatelé úvěru a poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru měli mít možnost přizpůsobit cenu svých nabídek konkrétním spotřebitelům nebo konkrétním kategoriím spotřebitelů na základě automatizovaného rozhodování a sestavování profilů chování spotřebitelů, které jim umožní posoudit kupní sílu spotřebitele. Spotřebitelé by tedy měli být jasně informováni, pokud je cena, která jim je předkládána, přizpůsobena na základě automatizovaného zpracování, aby mohli zvážit možná rizika svého rozhodnutí o koupi.

(41) Obecným pravidlem by mělo být, že vázaný prodej není dovolen, ledaže by finanční službu nebo produkt nabízený společně se smlouvou o úvěru nebo službami

[31] COM(2021) 206 final.

skupinového financování úvěru nebylo možné nabídnout samostatně, protože je nedílnou součástí úvěru, například v případě možnosti přečerpání. Zatímco s ohledem na proporcionalitu by věřitelé nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru měli mít možnost vyžadovat, aby měl spotřebitel příslušné pojištění, aby bylo zaručeno splacení úvěru nebo hodnota zajištění, spotřebitel by měl mít možnost zvolit si vlastního poskytovatele pojištění. Tím by neměly být dotčeny úvěrové podmínky stanovené věřitelem nebo poskytovatelem služeb skupinového financování úvěru za předpokladu, že pojištění tohoto poskytovatele poskytuje rovnocennou úroveň záruky jako pojištění navržené či nabídnuté věřitelem nebo poskytovatelem služeb skupinového financování úvěru. Členské státy by navíc měly mít možnost zcela nebo zčásti standardizovat krytí poskytované pojistnými smlouvami, aby usnadnily porovnání různých nabídek spotřebitelům, kteří chtějí takové porovnání provést.

(42) Doplňkové služby by měly být prezentovány jasným a transparentním způsobem. Kromě toho by nemělo být možné souhlas spotřebitele s těmito doplňkovými službami odvodit, nýbrž tento souhlas by měl být udělen jednoznačným potvrzením, které je vyjádřením svobodného, konkrétního, informovaného a jednoznačného souhlasu spotřebitele. V této souvislosti by mlčení, předem zaškrtnutá políčka nebo nečinnost neměly představovat souhlas.

(43) Poskytování poradenství ve formě individuálních doporučení („poradenských služeb“) je činností, která může být spojena s dalšími aspekty poskytování nebo zprostředkování úvěru. Aby byli spotřebitelé schopni porozumět povaze služeb, které jsou jim poskytovány, měli by tudíž být informováni o tom, co poradenské služby tvoří a zda jim poradenské služby jsou v daném okamžiku poskytovány nebo jim poskytnuty být mohou, či nikoli. Vzhledem k významu, jaký spotřebitelé používání výrazů „poradenství“ a „poradce“ přikládají, by členské státy měly možnost používání těchto nebo obdobných výrazů zakázat, jestliže jsou poradenské služby poskytovány spotřebitelům věřiteli, zprostředkovateli úvěru nebo poskytovateli skupinového financování úvěru. Je vhodné zajistit, aby členské státy uložily opatření na ochranu toho, že v případě poradenství popisovaného jako nezávislé jsou spektrum zvažovaných produktů a systémy odměňování přiměřené tomu, co spotřebitel od takového poradenství očekává. Při poskytování poradenských služeb by měl věřitel, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru uvést, zda bude doporučení vycházet ze zvážení pouze jeho vlastní řady produktů, nebo širokého spektra produktů z celého trhu, tak aby spotřebitel porozuměl tomu, na jakém základě je doporučení učiněno. Kromě toho by měl věřitel, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru uvést výši poplatků, které má spotřebitel za poskytnutí poradenských služeb uhradit, nebo ji pokud v okamžiku poskytnutí informací nelze zjistit, způsob jejího výpočtu.

(44) Prodej úvěrů, který si zákazníci nevyžádali, může být v některých případech spojen s praktikami, které spotřebitele poškozují. V tomto ohledu by měl být zakázán nevyžádaný prodej úvěrů, včetně nevyžádaných předem schválených kreditních karet zasílaných spotřebitelům, jakož i jednostranné zvýšení možnosti přečerpání či limitu kreditní karty.

(45) Členské státy by se zohledněním zvláštních charakteristických rysů svých úvěrových trhů měly přijmout vhodná opatření k podpoře odpovědných postupů ve všech fázích úvěrového vztahu. Tato opatření mohou zahrnovat například informování a vzdělávání spotřebitelů, včetně upozornění na rizika spojená s prodlením při splátkách a s nadměrným zadlužením. Především na rozšiřujícím se úvěrovém trhu je důležité, aby se věřitelé nepouštěli do nezodpovědného půjčování ani neposkytovali úvěry bez

předchozího posouzení úvěruschopnosti. Členské státy by měly vykonávat nezbytný dohled s cílem předejít takovému jednání věřitelů a měly by určit nezbytné prostředky k sankcionování takového jednání. Aniž jsou dotčena ustanovení o úvěrovém riziku uvedená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU[32], měli by mít věřitelé nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru povinnost kontrolovat v jednotlivých případech úvěruschopnost spotřebitele. Za tímto účelem by věřitelům nebo poskytovatelům služeb skupinového financování úvěru mělo být dovoleno využívat informace poskytnuté spotřebitelem nejen během přípravy dané smlouvy o úvěru nebo smlouvy o službách skupinového financování úvěru, ale i v průběhu dlouhodobého obchodního vztahu. Rovněž spotřebitel by měl jednat obezřetně a dodržovat své smluvní povinnosti.

(46) Je nezbytné, aby před uzavřením smlouvy o úvěru nebo smlouvy o službách skupinového financování úvěru byla posouzena a ověřena schopnost a vůle spotřebitele úvěr splatit. Toto posouzení úvěruschopnosti by mělo být provedeno v zájmu spotřebitele, aby se zabránilo nezodpovědným úvěrovým praktikám a nadměrnému zadlužení, a mělo by zohlednit všechny nezbytné a relevantní faktory, které by mohly ovlivnit schopnost spotřebitele splácet úvěr. Členské státy by měly mít možnost k dalším kritériím a k metodám posuzování úvěruschopnosti spotřebitele vydat další pokyny, například stanovením limitů na poměr úvěru k hodnotě nemovitosti nebo na poměr úvěru k příjmům.

(47) Posuzování úvěruschopnosti by mělo vycházet z informací o finanční a ekonomické situaci spotřebitele, včetně jeho příjmů a výdajů. Obecné pokyny Evropského orgánu pro bankovnictví k poskytování a sledování úvěrů (EBA/GL/2020/06) poskytují vodítko, jaké kategorie údajů lze použít při zpracování osobních údajů pro účely posouzení úvěruschopnosti; tyto kategorie zahrnují doklady o příjmu nebo jiných zdrojích splácení, informace o finančních aktivech a pasivech nebo informace o dalších finančních závazcích. Při posuzování úvěruschopnosti by se neměly používat osobní údaje, například osobní údaje nacházející se na platformách sociálních médií nebo údaje o zdravotním stavu, včetně údajů o rakovině. Aby posouzení úvěruschopnosti usnadnili, měli by spotřebitelé poskytnout informace o svých finančních a ekonomických poměrech. Úvěr by měl být spotřebiteli dán k dispozici zásadně pouze tehdy, pokud výsledek posouzení úvěruschopnosti napovídá, že závazky vyplývající ze smlouvy o úvěru nebo smlouvy o službách skupinového financování úvěru budou pravděpodobně splněny tak, jak smlouva požaduje. Pokud by však výsledek takového posouzení byl negativní, může věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru za zvláštních a odůvodněných okolností výjimečně úvěr poskytnout, například má-li se spotřebitelem dlouhodobý vztah, nebo v případě půjček na financování mimořádných výdajů na zdravotní péči, studentských půjček nebo půjček pro spotřebitele se zdravotním postižením. V takovém případě by měl věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru při rozhodování o tom, zda úvěr spotřebiteli poskytne, zohlednit výši a účel úvěru a pravděpodobnost, že závazky vyplývající ze smlouvy budou splněny.

(48) Návrh nařízení, kterým se stanoví harmonizovaná pravidla pro umělou inteligenci (dále jen „akt o umělé inteligenci“), uvádí, že systémy umělé inteligence používané

[32] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

k hodnocení úvěrového bodování nebo úvěruschopnosti fyzických osob by měly být klasifikovány jako vysoce rizikové systémy umělé inteligence, protože určují přístup těchto osob k finančním zdrojům nebo k základním službám, jako je bydlení, elektřina a telekomunikační služby. S ohledem na uvedená vysoká rizika by měl mít spotřebitel v případech, kdy posouzení úvěruschopnosti zahrnuje automatizované zpracování, právo na lidský zásah ze strany věřitele nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru. Spotřebitel by měl mít také právo obdržet smysluplné vysvětlení provedeného posouzení a způsobu fungování použitého automatizovaného zpracování, mimo jiné včetně hlavních proměnných, logiky a souvisejících rizik, jakož i právo vyjádřit svůj názor a dané posouzení úvěruschopnosti a rozhodnutí napadnout.

(49) K posouzení úvěruschopnosti spotřebitele by měl věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru rovněž vyhledávat v úvěrových databázích. Právní a faktické okolnosti mohou vyžadovat, aby se toto vyhledávání lišilo co do rozsahu. Aby se předešlo narušení hospodářské soutěže mezi věřiteli nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru, měly by mít tyto subjekty přístup do soukromých nebo veřejných úvěrových databází týkajících se spotřebitelů v členském státě, ve kterém nejsou usazeni, a to za podmínek nevedoucích k diskriminaci oproti věřitelům nebo poskytovatelům služeb skupinového financování úvěru usazenými v tomto členském státě. Členské státy by měly usnadnit přístup do soukromých nebo veřejných databází v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679[33]. V zájmu posílení reciprocity by úvěrové databáze měly v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem obsahovat alespoň informace o prodleních spotřebitelů s platbami.

(50) Je-li rozhodnutí o zamítnutí žádosti o úvěr založeno na vyhledávání v databázi, měl by věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru spotřebitele o této skutečnosti vyrozumět a informovat jej, jaké údaje jsou o něm v použité databázi vedeny.

(51) Tato směrnice neupravuje otázky smluvního práva související s platností smluv o úvěru nebo smluv o poskytování služeb skupinového financování úvěru. Členské státy proto v této oblasti smějí zachovávat nebo zavádět vnitrostátní předpisy, které jsou v souladu s právem Unie. Členské státy mohou právně upravit nabídku na uzavření smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru, zejména to, kdy má být předložena a po jakou dobu je pro věřitele nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru závazná. Je-li nabídka předložena ve stejný okamžik jako předsmluvní informace stanovené v této směrnici, měla by být obsažena ve zvláštním dokumentu stejně jako veškeré dodatečné informace, jež si věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru přeje spotřebiteli poskytnout. Tento zvláštní dokument může být přílohou „standardních evropských informací o spotřebitelském úvěru“.

(52) Aby se spotřebitel mohl seznámit se svými právy a povinnostmi podle smlouvy o úvěru a smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru, měla by smlouva jasně a výstižně uvádět veškeré nezbytné informace.

(53) Aniž je dotčena směrnice Rady 93/13/EHS a předsmluvní povinnosti podle této směrnice a v zájmu zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele by se měl spotřebiteli

[33] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

ve stanovené lhůtě a před jakýmikoli změnami podmínek smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru předložit popis navrhovaných změn a tam, kde je to relevantní, by mu měly být sděleny informace o nutnosti souhlasu spotřebitele nebo o změnách provedených ze zákona, lhůtě provedení uvedených změn, prostředcích podání stížnosti, které má spotřebitel k dispozici, jakož i lhůtě, v níž může spotřebitel stížnost podat, spolu s názvem a adresou příslušného orgánu, u kterého lze stížnost podat. Změna smlouvy by neměla ovlivnit žádné právo spotřebitele včetně práv na informace podle této směrnice.

(54) K zajištění plné transparentnosti by měly být spotřebiteli poskytnuty informace o výpůjční úrokové sazbě, a to jak v předsmluvní fázi, tak při uzavírání smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru. V průběhu smluvního vztahu by měl být spotřebitel dále informován o změnách pohyblivé výpůjční úrokové sazby a změnách plateb jimi způsobených. Tím nejsou dotčena ustanovení vnitrostátního práva, která nesouvisejí s informacemi pro spotřebitele a která stanoví podmínky nebo důsledky změn, které se netýkají plateb a které souvisejí s výpůjčními úrokovými sazbami a dalšími ekonomickými podmínkami úvěru, například pravidla o právu věřitele nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru změnit výpůjční úrokovou sazbu pouze tehdy, pokud k tomu existuje opodstatněný důvod, nebo o právu spotřebitele ukončit smlouvu v případě změny výpůjční úrokové sazby nebo jiné konkrétní ekonomické podmínky úvěru.

(55) V případě významného překročení přesahujícího období jednoho měsíce by měl věřitel neprodleně poskytnout spotřebiteli informace o překročení, včetně příslušné částky, výpůjční úrokové sazbě a o všech použitelných sankcích, poplatcích nebo úrocích z prodlení. V případě pravidelně se opakujícího překročení by měl věřitel spotřebiteli nabídnout poradenské služby, jsou-li k dispozici, aby mu pomohl nalézt méně nákladné alternativy, nebo by měl spotřebitele odkázat na služby dluhového poradenství.

(56) Spotřebitelé by měli mít právo na odstoupení od smlouvy bez sankcí a bez povinnosti předložit zdůvodnění. Právo na odstoupení od smlouvy by však nemělo být uplatňováno ve zlém úmyslu.

(57) Pokud spotřebitel odstoupí od smlouvy o úvěru nebo od smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru, v souvislosti s níž obdržel zboží, zejména od koupě na splátky nebo od smlouvy o pronájmu nebo leasingové smlouvy předpokládající povinnost odkupu, neměly by být touto směrnicí dotčeny žádné právní předpisy členských států týkající se vrácení zboží nebo jakýchkoliv souvisejících otázek.

(58) V některých případech již je ve vnitrostátním právu stanoveno, že spotřebiteli nelze zpřístupnit finanční prostředky před uplynutím určité lhůty. V těchto případech mohou spotřebitelé chtít zajistit, že koupené zboží nebo služby obdrží dříve. Proto by členské státy v případě smluv o vázaném úvěru měly mít možnost výjimečně stanovit, že přeje-li si spotřebitel výslovně toto dřívější obdržení zakoupeného zboží nebo služeb, může být lhůta pro výkon práva na odstoupení od smlouvy zkrácena tak, aby odpovídala době, před jejímž uplynutím nelze zpřístupnit finanční prostředky.

(59) V případě smluv o vázaném úvěru existuje mezi koupí zboží nebo služeb a smlouvou o úvěru nebo smlouvou o poskytování služeb skupinového financování úvěru uzavřenou pro tento účel vzájemná závislost. Proto uplatní-li spotřebitel podle práva Unie své právo na odstoupení od kupní smlouvy, neměl by být nadále vázán smlouvou o vázaném úvěru. Tím by neměla být dotčena vnitrostátní právní úprava smlouvy o vázaném úvěru v případech, kdy byla kupní smlouva zrušena nebo kdy spotřebitel

uplatnil své právo na odstoupení od smlouvy podle vnitrostátního práva. Rovněž by neměla být dotčena práva spotřebitele podle vnitrostátních právních předpisů, z nichž vyplývá, že ve vztahu mezi spotřebitelem a dodavatelem zboží či poskytovatelem služeb nemůže být přijat žádný závazek ani nemůže být uskutečněna žádná platba, pokud spotřebitel nepodepsal smlouvu o úvěru nebo smlouvu o poskytování služeb skupinového financování úvěru za účelem financování koupě daného zboží nebo služeb.

(60) Smluvní strany by měly mít právo obvyklým způsobem ukončovat platnost smlouvy o úvěru na dobu neurčitou. Je-li to dohodnuto ve smlouvě o úvěru nebo smlouvě o poskytování služeb skupinového financování úvěru, měl by mít věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru navíc právo pozastavit z objektivně opodstatněných důvodů právo spotřebitele na čerpání ze smlouvy o úvěru na dobu neurčitou. Tyto důvody mohou zahrnovat například podezření na neoprávněné nebo podvodné použití úvěru nebo podstatně zvýšené riziko, že spotřebitel nebude schopen plnit svou povinnost úvěr splatit. Tato směrnice se nedotýká vnitrostátního smluvního práva upravujícího právo smluvních stran ukončit smluvní vztah ze smlouvy o úvěru z důvodu porušení smlouvy.

(61) Za určitých podmínek by spotřebiteli mělo být umožněno uplatnit prostředky nápravy vůči věřiteli nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru v případě problémů souvisejících s kupní smlouvou. Členské státy by však měly určit, v jakém rozsahu a za jakých podmínek musí spotřebitel uplatnit prostředky nápravy vůči dodavateli, zejména podat na něj žalobu, předtím, než je oprávněn uplatnit je vůči věřiteli nebo poskytovatelům služeb skupinového financování úvěru. Spotřebitelé by neměli být zbaveni svých práv zaručených ve vnitrostátním právu o společné a nerozdílné odpovědnosti prodávajícího nebo poskytovatele služeb a věřitele nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru.

(62) Spotřebitel by měl mít právo splnit své závazky před uplynutím lhůty stanovené ve smlouvě o úvěru. Jak stanovil Soudní dvůr EU v rozsudku ve věci Lexitor[34], právo spotřebitele na snížení celkových nákladů úvěru v případě předčasného splacení úvěru zahrnuje všechny náklady, které nese spotřebitel. V případě předčasného splacení by věřitel měl mít nárok na spravedlivé a objektivně odůvodněné odškodnění za náklady přímo spojené s předčasným splacením úvěru, a to s přihlédnutím k případným souvisejícím úsporám věřitele. Při stanovování metody výpočtu odškodnění je však důležité dodržovat několik zásad. Výpočet odškodnění, na něž má věřitel nárok, by měl být průhledný a srozumitelný spotřebiteli již v předsmluvní fázi a v každém případně v průběhu plnění smlouvy o úvěru. Metoda výpočtu by navíc měla být snadno použitelná pro věřitele a měla by usnadnit kontrolu odškodnění příslušnými orgány. Z těchto důvodů a s ohledem na to, že spotřebitelský úvěr není vzhledem k délce svého trvání a výši financován pomocí nástrojů dlouhodobého financování, by měl být strop pro výši odškodnění stanoven paušální sazbou. Tento přístup odráží specifickou povahu spotřebitelských úvěrů a neměl by jím být dotčen přístup k dalším produktům, které jsou financovány pomocí nástrojů dlouhodobého financování, jakými jsou například hypoteční úvěry s pevnou úrokovou sazbou.

(63) Členské státy by měly mít právo stanovit, že v případě předčasného splacení může věřitel uplatňovat nárok na odškodnění pouze tehdy, pokud částka splacená za dvanáct

[34] Rozsudek Soudního dvora ze dne 11. září 2019 ve věci Lexitor, C-383/18, ECLI:EU:C:2019:702.

měsíců přesáhne hranici stanovenou členskými státy. Při stanovení této hranice, která by neměla být vyšší než 10 000 EUR, by členské státy měly zohlednit průměrnou výši spotřebitelských úvěrů na svém trhu.

(64) Na podporu vytvoření a fungování vnitřního trhu a zajištění vysokého stupně ochrany spotřebitelů v celé Unii je nutné zajistit srovnatelnost informací týkajících se ročních procentních sazeb nákladů v rámci celé Unie.

(65) V řadě členských států je běžnou praxí stanovení horních hranic pro úrokové sazby, roční procentní sazby nákladů a/nebo celkové náklady úvěru pro spotřebitele. Toto určení horní hranice se z hlediska spotřebitelů ukázalo jako přínosné. V této souvislosti by členské státy měly mít možnost zachovat svůj stávající právní režim. Ve snaze zvýšit ochranu spotřebitele, aniž by byla členským státům ukládána zbytečná omezení, by však v celé Unii měly být zavedeny horní hranice úrokových sazeb, ročních procentních sazeb nákladů a/nebo celkových nákladů úvěru pro spotřebitele.

(66) V právních předpisech různých členských států týkajících se podnikatelského chování při poskytování smluv o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru existují podstatné rozdíly. I přes rozmanitost druhů subjektů zapojených do zprostředkování úvěrů jsou na úrovni Unie nezbytné určité standardy pro zajištění vysoké úrovně profesionality a služeb.

(67) Použitelný právní rámec Unie by měl poskytnout spotřebitelům důvěru, že věřitelé, zprostředkovatelé úvěru a poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru berou v úvahu zájmy spotřebitele na základě informací, které mají v daném okamžiku k dispozici, a na základě přiměřených předpokladů o rizicích pro situaci spotřebitele po celou dobu trvání navrhované smlouvy o úvěru nebo navrhovaných služeb skupinového financování úvěru. Klíčovým prvkem zajištění této spotřebitelské důvěry je požadavek na zajištění vysokého stupně spravedlnosti, čestnosti a profesionality v odvětví, náležitého řešení střetů zájmů, včetně střetů zájmů vyplývajících ze způsobu odměňování, a požadavek na povinnost poskytovat poradenství v nejlepším zájmu spotřebitele.

(68) V zájmu dosažení vysoké úrovně profesionality je vhodné zajistit, aby příslušní pracovníci věřitelů, zprostředkovatelů úvěru a poskytovatelů služeb skupinového financování úvěru měli přiměřenou úroveň znalostí a odborné způsobilosti. Mělo by tudíž být vyžadováno prokázání odpovídajících znalostí a odborné způsobilosti na úrovni obchodní společnosti, a to na základě minimálních požadavků na znalosti a odbornou způsobilost. Členské státy by měly mít možnost zavést nebo zachovat tyto požadavky vůči jednotlivým fyzickým osobám. Pro účely této směrnice by mezi pracovníky přímo zapojené do činností podle této směrnice měli patřit jak pracovníci, kteří přicházejí do styku se spotřebiteli, tak pracovníci, kteří s nimi do styku nepřicházejí, včetně vedoucích pracovníků, jestliže ve sjednávání smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru hrají důležitou úlohu. Osoby vykonávající podpůrné funkce, které nesouvisejí se sjednáváním smluv o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru, včetně personálu oddělení lidských zdrojů nebo informačních a komunikačních technologií, by za pracovníky podle této směrnice považovány být neměly. Členské státy by měly zavést opatření na podporu zvyšování povědomí o požadavcích této směrnice u malých a středních věřitelů (malé a střední podniky) a snadnějšího dodržování těchto požadavků, jako jsou informační kampaně, uživatelské příručky, programy školení zaměstnanců.

(69) Aby se zvýšila schopnost spotřebitelů činit v otázkách zodpovědného přijímání úvěrů a řízení dluhu informovaná rozhodnutí, měly by členské státy prosazovat opatření na

podporu vzdělávání spotřebitelů v těchto otázkách, zejména v souvislosti se smlouvami o spotřebitelském úvěru. Tuto povinnost by bylo možné splnit s přihlédnutím k rámci pro finanční kompetence, který vypracuje Unie společně s Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Zejména je důležité poskytnout vodítka spotřebitelům, kteří si spotřebitelský úvěr berou poprvé, zvláště pak pokud jde o digitální nástroje. V této souvislosti by Komise měla nalézt příklady osvědčených postupů, jež usnadní další rozvoj opatření na zvýšení finanční informovanosti spotřebitelů. Komise může takové příklady osvědčených postupů zveřejňovat v koordinaci s obdobnými zprávami vypracovanými v souvislosti s jinými legislativními akty Unie.

(70) Vzhledem k závažným důsledkům, které má pro věřitele, spotřebitele a potenciálně i finanční stabilitu řízení o vymáhání pohledávky, je vhodné podporovat věřitele v proaktivním řešení vznikajícího úvěrového rizika již v rané fázi a je vhodné, aby byla zavedena opatření nezbytná k zajištění toho, že věřitelé budou postupovat s přiměřenou shovívavostí a vyvinou přiměřenou snahu situaci vyřešit jinými prostředky, než zahájí řízení o vymáhání pohledávky. Je-li to možné, měla by být nalezena možná řešení zohledňující mimo jiné individuální situaci spotřebitele, zájmy a práva spotřebitele, jeho schopnost splácet úvěr a přiměřenou potřebu týkající se jeho životních nákladů a omezující náklady spotřebitelů v případě prodlení. Členské státy by neměly bránit stranám smlouvy o úvěru v tom, aby si výslovně sjednaly, že ke splacení úvěru postačuje převod zboží, na které se vztahuje smlouva o vázaném úvěru, nebo převod výnosů z prodeje tohoto zboží na věřitele.

(71) Opatření týkající se úlevy mohou zahrnovat úplné nebo částečné refinancování smlouvy o úvěru nebo změnu předchozích podmínek smlouvy o úvěru. K těmto změnám může mimo jiné patřit: prodloužení doby trvání smlouvy o úvěru; změna druhu smlouvy o úvěru; odložení úhrady všech nebo části splátek na určitou dobu; změna úrokové sazby; nabídka platebních prázdnin; částečné splacení; přepočet měny a částečné odpuštění dluhu a konsolidace dluhu.

(72) Spotřebitelé, kteří čelí obtížím při plnění svých finančních závazků, mohou při řízení svých dluhů využívat specializované pomoci. Cílem služeb dluhového poradenství je pomoci spotřebitelům, kteří se potýkají s finančními problémy, a vést je k uhrazení co největší části jejich nesplacených dluhů při udržení přiměřené životní úrovně a zachování jejich důstojnosti. Tato individuální a nezávislá pomoc poskytovaná profesionálními subjekty, které nejsou věřiteli, zprostředkovateli úvěrů, poskytovateli služeb skupinového financování úvěru nebo obsluhovateli úvěrů, může zahrnovat právní poradenství, řízení finančních prostředků a dluhu i sociální a psychologickou pomoc. Členské státy by měly zajistit, aby byly spotřebitelům přímo či nepřímo zpřístupněny služby dluhového poradenství poskytované nezávislými profesionálními subjekty a aby spotřebitelé, kteří obtížně splácejí své dluhy, byli před zahájením řízení o vymáhání pohledávky pokud možno odkázáni na služby dluhového poradenství. Členské státy mají i nadále možnost zachovávat nebo zavádět zvláštní požadavky na takovéto služby.

(73) K zajištění průhlednosti a stability trhu by členské státy měly až do další harmonizace zajistit zavedení vhodných opatření pro regulaci věřitelů a poskytovatelů služeb skupinového financování úvěru nebo dohled nad nimi.

(74) Členské státy by měly zajistit, aby neúvěrové instituce podléhaly odpovídajícímu řízení o udělení oprávnění k činnosti, včetně zápisu neúvěrové instituce do registru, a mechanismu dohledu příslušného orgánu.

(75) Tato směrnice upravuje pouze některé povinnosti zprostředkovatelů úvěru ve vztahu ke spotřebitelům. Členské státy by proto měly mít i nadále možnost zachovávat nebo zavádět dodatečné povinnosti pro zprostředkovatele úvěru včetně podmínek, za nichž může zprostředkovatel úvěru získat odměnu od spotřebitele, který si vyžádal jeho službu.

(76) Postoupení práv věřitele plynoucích ze smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru by nemělo vést k tomu, že se spotřebitel ocitne v méně výhodné pozici. Spotřebitel by měl také být řádně vyrozuměn v případě, že je smlouva o úvěru nebo smlouva o poskytování služeb skupinového financování úvěru postoupena třetí osobě. Pokud však původní věřitel po dohodě s postupníkem i nadále spravuje úvěr ve vztahu ke spotřebiteli, nemá spotřebitel žádný významný zájem na tom, aby byl o postoupení vyrozuměn. Proto by požadavek na úrovni Unie, aby byl spotřebitel v těchto případech o postoupení vyrozuměn, nebyl přiměřený.

(77) Členské státy by měly mít i nadále možnost zachovávat nebo zavádět vnitrostátní předpisy, které stanoví hromadné formy komunikace, pokud je to nezbytné pro účely související s efektivitou složitých operací, jakými jsou sekuritizace nebo likvidace aktiv, k nimž dochází při nucené správní likvidaci bank.

(78) Spotřebitelé by měli mít přístup k přiměřeným a účinným postupům alternativního řešení sporů vyplývajících z práv a povinností stanovených touto směrnicí, v příslušných případech s využitím stávajících subjektů. Pokud se jedná o relevantní smluvní spory, je tento přístup již zajištěn směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU[35]. Spotřebitelé by však měli mít i přístup k alternativním postupům řešení sporů v případě předsmluvních sporů týkajících se práv a povinností stanovených touto směrnicí, například v souvislosti s požadavky na předsmluvní informace, poradenskými službami a posouzením úvěruschopnosti a také ve vztahu k informacím poskytovaným zprostředkovateli úvěru, kteří dostávají odměnu od věřitelů, a proto nemají se spotřebiteli přímý smluvní vztah. Uvedené postupy alternativního řešení sporů a subjekty, které je nabízejí, by měly splňovat požadavky na kvalitu stanovené ve směrnici 2013/11/EU.

(79) Členské státy by měly určit příslušné orgány oprávněné k tomu, aby zajistily prosazování této směrnice, a zajistit, aby tyto příslušné orgány měly veškeré vyšetřovací a donucovací pravomoci i přiměřené zdroje nezbytné k plnění jejich úkolů. Příslušné orgány jednotlivých členských států by měly vzájemně spolupracovat, kdykoli je to nutné k plnění jejich povinností podle této směrnice.

(80) Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a zajistit jejich uplatňování. I když je volba sankcí i nadále na členských státech, měly by být stanovené sankce účinné, přiměřené a odrazující.

(81) Platné vnitrostátní předpisy o sankcích se v rámci Unie výrazně liší. Obzvláště platí, že ne všechny členské státy zajišťují možnost ukládání účinných, přiměřených a odrazujících pokut obchodníkům, kteří jsou odpovědní za rozsáhlá protiprávní jednání nebo rozsáhlá protiprávní jednání s unijním rozměrem. Aby orgány členských států mohly ukládat účinné, přiměřené a odrazující sankce za rozsáhlá protiprávní jednání a

[35] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63).

za rozsáhlá protiprávní jednání s unijním rozměrem, která jsou předmětem koordinovaných vyšetřovacích a donucovacích opatření v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394[36], měly by být jako součást sankcí za tato protiprávní jednání zavedeny pokuty. K zajištění odrazujícího účinku pokut by měly členské státy ve svém vnitrostátním právu stanovit maximální výši pokuty za tato protiprávní jednání na úrovni, která dosahuje alespoň 4 % ročního obratu věřitele, zprostředkovatele úvěru nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru v dotčeném členském státě nebo dotčených členských státech. Těmito obchodníky může být v určitých případech také skupina společností.

(82) V zájmu zvýšení transparentnosti a důvěry spotřebitelů může příslušný orgán zveřejnit jakoukoli správní sankci, která je uložena za nedodržení opatření přijatých podle této směrnice, ledaže by toto zveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy nebo způsobilo neúměrnou škodu dotčeným osobám.

(83) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovení společných pravidel pro některé aspekty právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelských úvěrů, nemůže být s ohledem na vývoj trhu související s digitalizací a na cíl usnadnit přeshraniční poskytování úvěrů uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(84) Za účelem změny jiných než podstatných prvků této směrnice by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o dodatečné předpoklady pro výpočet roční procentní sazby nákladů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů[37]. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(85) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech[38] zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

(86) S přihlédnutím k počtu změn, které musí být ve směrnici 2008/48/EHS provedeny s ohledem na vývoj v oblasti spotřebitelských úvěrů, jakož i v zájmu zajištění jasnosti

---

[36] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 ze dne 12. prosince 2017 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 1).

[37] Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

[38] Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

právních předpisů Unie by měla být uvedená směrnice zrušena a nahrazena touto směrnicí.

(87) Členské státy by měly uplatňovat opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí ode dne [*Úřad pro publikace: vložte prosím datum – 6 měsíců od uplynutí lhůty k provedení*]. Avšak s ohledem na obtížnou hospodářskou situaci způsobenou pandemií COVID-19 a na specifické výzvy, jimž čelí mikropodniky a malé a střední podniky, by těmto podnikům měl být poskytnut dostatek času připravit se na uplatňování této směrnice. Členské státy by proto, pokud jde o mikropodniky a malé a střední podniky, měly opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí uplatňovat ode dne [*Úřad pro publikace: vložte prosím datum – 18 měsíců od uplynutí lhůty k provedení*].

(88) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725[39] a dne XX XXXX vydal své stanovisko[40],

[39] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

[40] …

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví společný rámec pro harmonizaci některých aspektů právních a správních předpisů členských států, které se týkají spotřebitelských úvěrů ve formě některých smluv o spotřebitelském úvěru a služeb skupinového financování úvěru pro spotřebitele.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na smlouvy o úvěru.

   Články 1, 2 a 3, články 5 až 10, články 12 až 23, články 26, 27 a 28, články 30 až 33, článek 37 a články 39 až 50 se použijí i na služby skupinového financování úvěru, pokud tyto služby neposkytuje věřitel nebo zprostředkovatel úvěru.

2. Tato směrnice se nevztahuje na:

   (a) smlouvy o úvěru, které jsou zajištěny zástavním právem k nemovitosti určené k bydlení nebo jiným srovnatelným zajištěním běžně používaným v členském státě na nemovitosti určené k bydlení nebo které jsou zajištěny právem k nemovitosti určené k bydlení;

   (b) smlouvy o úvěru, jejichž účelem je nabytí nebo zachování vlastnických práv k pozemku nebo ke stávající nebo projektované budově;

   (c) smlouvy o úvěru na celkovou výši úvěru vyšší než 100 000 EUR;

   (d) smlouvy o úvěru, kde úvěr poskytuje zaměstnavatel svým zaměstnancům jako vedlejší činnost buď bez úroků, nebo jej nabízí s ročními procentními sazbami nákladů, které jsou nižší, než jsou sazby převažující na trhu, a které nejsou nabízeny veřejnosti;

   (e) smlouvy o úvěru, jež jsou uzavírány s investičními podniky vymezenými v čl. 4 odst. 1 bodě 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU[41] nebo s úvěrovými institucemi vymezenými v čl. 4 odst. 1 bodě 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013[42] proto, aby investor mohl provést operaci v souvislosti s jedním nebo více finančními nástroji uvedenými v oddíle C přílohy I směrnice 2014/65/EU, je-li investiční podnik nebo úvěrová instituce poskytující úvěr do této operace zapojen;

   (f) smlouvy o úvěru, které jsou výsledkem urovnání dosaženého před soudem nebo jiným orgánem stanoveným zákonem;

---

41 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

42 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

(g) smlouvy o úvěru, které se vztahují k bezplatně odložené platbě stávajícího dluhu;

(h) smlouvy o úvěru, u nichž se po spotřebiteli žádá, aby jako záruku složil věřiteli do úschovy nějakou věc, a v nichž je odpovědnost spotřebitele přísně omezena na tuto uschovanou věc;

(i) smlouvy o úvěru související s půjčkami poskytovanými omezenému okruhu veřejnosti na základě právního předpisu pro účely obecného zájmu a za nižších úrokových sazeb, než jaké převažují na trhu, nebo zcela bezúročně, nebo na základě jiných podmínek, jež jsou pro spotřebitele výhodnější než podmínky převažující na trhu;

(j) úvěrové smlouvy platné ke dni [*Úřad pro publikace: vložte prosím datum – 6 měsíců od uplynutí lhůty k provedení*]; články 23 a 24, čl. 25 odst. 1 druhá věta, čl. 25 odst. 2 a články 28 a 39 se však použijí na všechny úvěrové smlouvy na dobu neurčitou platné ke dni [*Úřad pro publikace: vložte prosím datum – 6 měsíců od uplynutí lhůty k provedení*].

3. Aniž je dotčen odst. 2 písm. c), tato směrnice se vztahuje na nezajištěné smlouvy o úvěru na celkovou výši úvěru přesahující 100 000 EUR, je-li účelem těchto smluv o úvěru rekonstrukce nemovitosti určené k bydlení.

4. V případě smluv o úvěru ve formě překročení se použijí pouze články 1, 2 a 3, článek 25 a články 41 až 50.

5. Členské státy mohou stanovit, že pouze články 1, 2 a 3, články 7 a 8, článek 11, článek 19, článek 20, čl. 21 odst. 1 písm. a) až h) a l), čl. 21 odst. 3, článek 23, článek 25 a články 28 až 51 se použijí v případě smluv o úvěru uzavřených organizací, jejíž členství je omezeno na osoby bydlící nebo zaměstnané v konkrétní oblasti nebo zaměstnance konkrétního zaměstnavatele včetně jeho bývalých zaměstnanců, kteří jsou v důchodu, nebo osoby splňující jiné podmínky stanovené podle vnitrostátního práva jako základ pro existenci společné vazby mezi členy, která splňuje všechny tyto podmínky:

(a) je založena pro vzájemný prospěch svých členů;

(b) nevykazuje zisk ve prospěch jiných osob, než jsou její členové;

(c) plní společenské poslání požadované ve vnitrostátním právu;

(d) přijímá a spravuje úspory a poskytuje úvěrové zdroje pouze svým členům;

(e) poskytuje úvěr na základě roční procentní sazby nákladů, která je nižší než sazba převládající na trhu nebo která podléhá stropu stanovenému ve vnitrostátním právu.

Členské státy mohou vyjmout z oblasti působnosti této směrnice smlouvy o úvěru uzavřené organizací podle prvního pododstavce, pokud celková hodnota všech existujících smluv o úvěru uzavřených touto organizací není významná ve vztahu k celkové hodnotě všech existujících smluv o úvěru v členském státě, v němž má organizace sídlo, a celková hodnota všech existujících smluv o úvěru uzavřených všemi takovými organizacemi v daném členském státě je nižší než 1 % celkové hodnoty všech existujících smluv o úvěru uzavřených v tomto členském státě.

Členské státy každoročně posoudí, zda jsou podmínky pro uplatňování jakékoli takové výjimky podle druhého pododstavce nadále splněny, a přijmou opatření ke zrušení výjimky v případech, kdy se domnívají, že tyto podmínky již splněny nejsou.

6. Členské státy mohou stanovit, že pouze články 1, 2 a 3, články 7 a 8, článek 11, článek 19, článek 20, čl. 21 odst. 1 písm. a) až h), l) a r), čl. 21 odst. 3, článek 23, článek 25, články 28 až 38 a články 40 až 50 se použijí na smlouvy o úvěru, které stanoví možnost ujednání mezi věřitelem a spotřebitelem o odložení platby nebo metodách splácení, pokud je spotřebitel již v prodlení podle původní smlouvy o úvěru a pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

(a) je pravděpodobné, že by toto ujednání mohlo odvrátit případné soudní řízení týkající se tohoto prodlení spotřebitele;

(b) pokud by spotřebitel ujednání nepřijal, nepodléhal by méně výhodným podmínkám, než byly stanoveny v původní smlouvě o úvěru.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

(1) „spotřebitelem“ fyzická osoba, jež jedná za účelem nesouvisejícím s její živností, podnikáním nebo povoláním;

(2) „věřitelem“ fyzická nebo právnická osoba, která v rámci své živnosti, podnikání nebo povolání poskytuje nebo slibuje poskytnout úvěr;

(3) „smlouvou o úvěru“ smlouva, na jejímž základě věřitel poskytuje nebo slibuje poskytnout spotřebiteli úvěr ve formě odložené platby, půjčky nebo jiné podobné finanční služby, s výjimkou smluv o průběžném poskytování služeb nebo dodávání zboží stejného druhu, kdy spotřebitel za tyto služby nebo zboží po dobu jejich poskytování nebo dodávání platí ve splátkách;

(4) „službami skupinového financování úvěru“ služby poskytované platformou skupinového financování s cílem usnadnit poskytnutí spotřebitelského úvěru;

(5) „celkovými náklady úvěru pro spotřebitele“ veškeré náklady, včetně úroku, provizí, daní a veškerých dalších poplatků, které musí v případě úvěrové smlouvy spotřebitel zaplatit v souvislosti s úvěrovou smlouvou a které jsou věřiteli známy, nebo které musí v případě služeb skupinového financování úvěru spotřebitel zaplatit poskytovateli služeb skupinového financování úvěru, s výjimkou nákladů na notáře; náklady související s doplňkovými službami týkajícími se dané smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru jsou rovněž zahrnuty do celkových nákladů úvěru pro spotřebitele, pokud je navíc uzavření smlouvy o poskytnutí těchto doplňkových služeb povinné pro získání úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek;

(6) „celkovou částkou splatnou spotřebitelem“ součet celkové výše úvěru a celkových nákladů úvěru pro spotřebitele;

(7) „roční procentní sazbou nákladů“ neboli „RPSN“ celkové náklady úvěru pro spotřebitele vyjádřené jako roční procento celkové výše úvěru, případně včetně nákladů podle čl. 30 odst. 2;

(8) „výpůjční úrokovou sazbou“ úroková sazba vyjádřená jako pevná nebo pohyblivá procentní sazba uplatňovaná ročně na čerpanou výši úvěru;

(9) „pevnou výpůjční úrokovou sazbou“ výpůjční úroková sazba, na níž se věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru a spotřebitel dohodnou ve smlouvě o úvěru nebo smlouvě o poskytování služeb

skupinového financování úvěru na celou dobu trvání smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru, nebo více výpůjčních úrokových sazeb, na nichž se věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru a spotřebitel dohodnou ve smlouvě o úvěru nebo službách skupinového financování úvěru na dílčí období, na něž jsou stanoveny výpůjční úrokové sazby výhradně neměnnou konkrétní procentní hodnotou. Nejsou-li ve smlouvě o úvěru nebo smlouvě o poskytování služeb skupinového financování úvěru stanoveny všechny výpůjční úrokové sazby, považuje se výpůjční úroková sazba za pevně stanovenou pouze pro dílčí období, pro která jsou výpůjční úrokové sazby stanoveny výhradně neměnnou konkrétní procentní hodnotou sjednanou při uzavření smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru;

(10) „celkovou výší úvěru“ strop nebo souhrn všech částek, jež jsou dány k dispozici podle smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru;

(11) „trvalým nosičem“ každý nástroj, který umožňuje spotřebiteli uchovávat informace určené jemu osobně způsobem vhodným pro jejich budoucí použití po dobu přiměřenou jejich účelu a který umožňuje reprodukci uchovávaných informací v nezměněném stavu;

(12) „zprostředkovatelem úvěru“ fyzická nebo právnická osoba, která nejedná jako věřitel nebo notář nebo pouze přímo či nepřímo neseznámí spotřebitele s určitým věřitelem a která při výkonu své živnosti, podnikání nebo povolání za úplatu, která může mít peněžitou anebo jakoukoli jinou dohodnutou finanční podobu:

(a) spotřebitelům předkládá nebo nabízí smlouvy o úvěru;

(b) pomáhá spotřebitelům v souvislosti se smlouvami o úvěru prováděním přípravných prací nebo jiných předsmluvních administrativních činností, než jsou činnosti uvedené v písmeni a), nebo

(c) uzavírá smlouvy o úvěru se spotřebiteli jménem věřitele;

(13) „předsmluvními informacemi“ informace, které spotřebitel potřebuje, aby byl schopen provést srovnání různých nabídek úvěru a učinit informované rozhodnutí, zda smlouvu o úvěru nebo smlouvu o poskytování služeb skupinového financování úvěru uzavře;

(14) „profilováním“ jakákoli forma automatizovaného zpracování osobních údajů vymezená v čl. 4 bodě 4 nařízení (EU) 2016/679;

(15) „prostředky dálkové komunikace“ jakékoli prostředky dálkové komunikace vymezené v čl. 2 písm. e) směrnice 2002/65/ES;

(16) „vázaným prodejem“ nabízení nebo prodej smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru v balíčku s dalšími, odlišnými finančními produkty nebo službami, přičemž smlouva o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru nejsou spotřebiteli samostatně k dispozici;

(17) „spojeným prodejem“ nabízení nebo prodej smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru v balíčku s dalšími, odlišnými finančními produkty nebo službami, přičemž uvedená smlouva o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru jsou spotřebiteli rovněž k dispozici samostatně, avšak nikoli nutně za stejných podmínek jako při nabídce ve spojení s těmito dalšími produkty nebo službami;

(18) „poradenskými službami“ individuální doporučení spotřebiteli ohledně jedné či více transakcí týkajících se smluv o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru, která představují činnost oddělenou od poskytnutí úvěru a od činností zprostředkovatele úvěru podle definice v bodě 12;

(19) „možností přečerpání“ výslovná smlouva o úvěru, na jejímž základě věřitel zpřístupňuje spotřebiteli finanční prostředky, které přesahují aktuální zůstatek na běžném účtu spotřebitele;

(20) „překročením“ mlčky uznané přečerpání, na jehož základě věřitel zpřístupňuje spotřebiteli finanční prostředky, které přesahují aktuální zůstatek na běžném účtu spotřebitele nebo smluvenou možnost přečerpání;

(21) „smlouvou o vázaném úvěru“ smlouva o úvěru nebo službách skupinového financování úvěru, kde

(a) dotyčný úvěr nebo služby slouží výhradně k financování smlouvy o dodání konkrétního zboží nebo poskytnutí konkrétní služby a

(b) tyto dvě smlouvy tvoří z objektivního hlediska obchodní celek; má se za to, že se jedná o obchodní celek, pokud úvěr pro spotřebitele financuje sám dodavatel zboží nebo poskytovatel služby nebo, v případě úvěru financovaného třetí osobou, pokud věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru využije služeb dodavatele zboží nebo poskytovatele služeb v souvislosti s uzavřením nebo přípravou smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru nebo pokud je konkrétní zboží nebo poskytnutí konkrétní služby výslovně uvedeno ve smlouvě o úvěru nebo ve smlouvě o službách skupinového financování úvěru;

(22) „předčasným splacením“ úplné nebo částečné splnění závazků spotřebitele plynoucích ze smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru;

(23) „platformou skupinového financování“ platforma skupinového financování vymezená v čl. 2 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2020/1503;

(24) „revolvingovým úvěrem“ forma smlouvy o úvěru vydané věřitelem, která spotřebiteli umožňuje čerpat nebo vybrat finanční prostředky, splatit je a znovu je vybrat;

(25) „službami dluhového poradenství“ individuální pomoc technické, právní nebo psychologické povahy, kterou poskytují nezávislé profesionální subjekty ve prospěch spotřebitelů, kteří mají nebo by mohli mít potíže s plněním svých finančních závazků.

Článek 4

Přepočet částek vyjádřených v eurech na národní měnu

1. Pro účely této směrnice použijí členské státy, které převádějí částky vyjádřené v eurech na svou národní měnu, při přepočtu zpočátku směnný kurz platný ke dni vstupu této směrnice v platnost.

2. Členské státy mohou částky vzniklé přepočtem podle odstavce 1 zaokrouhlovat, nepřesáhne-li takové zaokrouhlení částku 10 EUR.

Článek 5

Povinnost bezplatně poskytovat informace spotřebiteli

Členské státy požadují, aby informace poskytované spotřebitelům v souladu s touto směrnicí byly spotřebiteli poskytovány bezplatně.

Článek 6

Nediskriminace

Členské státy zajistí, aby podmínky, které mají být splněny pro poskytnutí úvěru, nediskriminovaly spotřebitele oprávněně pobývající v Unii z důvodu jejich státní příslušnosti nebo místa bydliště nebo z jakéhokoli důvodu uvedeného v článku 21 Listiny základních práv Evropské unie, pokud tito spotřebitelé v Unii podávají žádost o smlouvu o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru, takovou smlouvu uzavírají nebo drží.

KAPITOLA II

INFORMACE POSKYTOVANÉ PŘED UZAVŘENÍM SMLOUVY O ÚVĚRU NEBO SMLOUVY O POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB SKUPINOVÉHO FINANCOVÁNÍ ÚVĚRU

Článek 7

Reklama a marketing týkající se smluv o úvěru a služeb skupinového financování úvěru

Aniž je dotčena směrnice 2005/29/ES, členské státy vyžadují, aby veškerá reklamní a marketingová komunikace týkající se smluv o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru byla přiměřená, jasná a nezavádějící. V této reklamní a marketingové komunikaci jsou zakázány formulace, které mohou u spotřebitele vyvolat falešná očekávání ohledně dostupnosti nebo nákladů úvěru.

Článek 8

Standardní informace uváděné v reklamě na smlouvy o úvěru a služby skupinového financování úvěru

1. Členské státy vyžadují, aby jakákoli reklama na smlouvy o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru, jež uvádí úrokovou sazbu nebo jakékoli číselné údaje o nákladech úvěru pro spotřebitele, uváděla standardní informace v souladu s tímto článkem.

   Tato povinnost neplatí, pokud vnitrostátní právo vyžaduje, aby v reklamě týkající se smluv o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru, která neuvádí úrokovou sazbu ani jakékoli údaje o nákladech úvěru pro spotřebitele ve smyslu prvního pododstavce, byla uváděna roční procentní sazba nákladů.

2. Standardní informace musí být snadno čitelné, resp. jasně slyšitelné a přizpůsobené technickým omezením média použitého k reklamě a musí jasným, výstižným a zřetelným způsobem prostřednictvím reprezentativního příkladu uvádět všechny tyto prvky:

   (a) výpůjční úrokovou sazbu, pevnou, pohyblivou nebo obojí, spolu s údaji o veškerých poplatcích zahrnutých v celkových nákladech úvěru pro spotřebitele;

(b) celkovou výši úvěru;

(c) roční procentní sazbu nákladů;

(d) dobu trvání smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru, je-li relevantní;

(e) v případě úvěru ve formě odložené platby za konkrétní zboží nebo služby cenu v hotovosti a výši případné zálohy a

(f) v příslušných případech celkovou částku splatnou spotřebitelem a výši jednotlivých splátek.

Ve zvláštních a odůvodněných případech, kdy médium použité ke sdělování standardních informací podle prvního pododstavce neumožňuje jejich vizuální zobrazení, nepoužijí se písmena e) a f) uvedeného pododstavce.

3. Je-li uzavření smlouvy o doplňkové službě související se smlouvou o úvěru nebo službami skupinového financování úvěru povinné pro získání úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek a náklady na tuto službu nelze určit předem, musí standardní informace jasným, výstižným a zřetelným způsobem vedle roční procentní sazby nákladů podle odst. 2 písm. c) uvádět rovněž povinnost uzavřít smlouvu o této službě.

Článek 9

Všeobecné informace

1. Členské státy zajistí, aby věřitelé nebo tam, kde je to relevantní, zprostředkovatelé úvěru nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru trvale zpřístupnili v papírové podobě nebo na jiném trvalém nosiči jasné a srozumitelné všeobecné informace o smlouvách o úvěru nebo o službách skupinového financování úvěru.

2. Všeobecné informace uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:

(a) totožnost, zeměpisnou adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu osoby, která informace poskytuje;

(b) možný účel použití úvěru;

(c) dobu trvání smluv o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru, je-li relevantní;

(d) typy dostupné výpůjční úrokové sazby, přičemž se uvede, zda je pevná, pohyblivá nebo obojí, spolu se stručným popisem vlastností pevné a pohyblivé sazby, včetně souvisejících důsledků pro spotřebitele;

(e) reprezentativní příklad celkové výše úvěru, celkových nákladů úvěru pro spotřebitele, celkové částky splatné spotřebitelem a roční procentní sazby nákladů;

(f) uvedení možných dalších nákladů, které nejsou do celkových nákladů úvěru pro spotřebitele zahrnuty a které mají být v souvislosti se smlouvou o úvěru nebo službami skupinového financování úvěru uhrazeny;

(g) spektrum různých dostupných možností splácení úvěru věřiteli, včetně počtu, četnosti a výše pravidelných splátek;

(h) popis podmínek přímo souvisejících s předčasným splacením;

(i) popis práva na odstoupení od smlouvy;

(j) uvedení doplňkových služeb, které je spotřebitel povinen si pořídit, aby úvěr získal nebo jej získal za nabízených podmínek, a tam, kde je to relevantní, upozornění, že doplňkové služby mohou být zakoupeny u poskytovatele, který není věřitelem, a

(k) obecné upozornění na možné důsledky nedodržení závazků souvisejících se smlouvou o úvěru nebo službami skupinového financování úvěru.

Článek 10

Předsmluvní informace

1. Členské státy vyžadují, aby věřitel a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru poskytli spotřebiteli předsmluvní informace potřebné ke srovnání různých nabídek, aby mohl spotřebitel na základě věřitelem nebo poskytovatelem služeb skupinového financování úvěru nabízených úvěrových podmínek a tam, kde je to relevantní, spotřebitelem vyjádřených preferencí a poskytnutých údajů učinit informované rozhodnutí, zda smlouvu o úvěru nebo službách skupinového financování úvěru uzavře. Tyto předsmluvní informace se spotřebiteli poskytnou nejméně jeden den před tím, než bude vázán jakoukoli smlouvou o úvěru či nabídkou úvěru nebo smlouvou či nabídkou na poskytování služeb skupinového financování úvěru.

   Jsou-li předsmluvní informace podle prvního pododstavce poskytnuty méně než jeden den předtím, než je spotřebitel vázán smlouvou o úvěru či nabídkou úvěru nebo smlouvou či nabídkou poskytování služeb skupinového financování úvěru, členské státy vyžadují, aby věřitel a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru zaslal spotřebiteli na papíře nebo na jiném trvalém nosiči připomenutí možnosti odstoupit od smlouvy o úvěru nebo od služeb skupinového financování úvěru a postupu pro toto odstoupení v souladu s článkem 26. Toto připomenutí se spotřebiteli poskytne nejpozději jeden den po uzavření smlouvy o úvěru, smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru nebo přijetí nabídky úvěru.

2. Předsmluvní informace podle odstavce 1 se poskytují na papíře nebo na jiném trvalém nosiči prostřednictvím formuláře „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ uvedeného v příloze I. Všechny informace uvedené ve formuláři musí být stejně výrazné. Pokud věřitel poskytl „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“, má se za to, že splnil požadavky na poskytnutí informací podle tohoto odstavce a podle čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice 2002/65/ES.

3. Předsmluvní informace podle odstavce 1 uvádějí všechny tyto prvky:

   (a) druh úvěru;

   (b) totožnost, zeměpisnou adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu věřitele a tam, kde je to relevantní, totožnost, zeměpisnou adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu příslušného zprostředkovatele úvěru a poskytovatele služeb skupinového financování úvěru;

   (c) celkovou výši úvěru a podmínky čerpání;

   (d) dobu trvání smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru;

(e) v případě úvěru ve formě odložené platby za konkrétní zboží nebo služby nebo u smluv o vázaném úvěru konkrétní zboží nebo služby a jejich cenu v hotovosti;

(f) výpůjční úrokovou sazbu nebo všechny výpůjční úrokové sazby, uplatňují-li se za různých okolností různé výpůjční úrokové sazby, podmínky upravující použití každé výpůjční úrokové sazby a případně jakýkoli index nebo referenční sazbu použitelné pro počáteční výpůjční úrokovou sazbu, jakož i doby, podmínky a postupy pro změnu každé výpůjční úrokové sazby;

(g) roční procentní sazbu nákladů a celkovou částku splatnou spotřebitelem, ilustrovanou reprezentativním příkladem s uvedením veškerých předpokladů použitých pro výpočet této sazby; pokud spotřebitel informoval věřitele nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru o jednom nebo více aspektech jím preferovaného úvěru, například o době trvání smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru a o celkové výši úvěru, věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru tyto aspekty zohlední;

(h) stanoví-li smlouva o úvěru nebo službách skupinového financování úvěru různé způsoby čerpání s různými poplatky nebo výpůjčními úrokovými sazbami a použije-li věřitel předpoklad uvedený v části II písm. b) přílohy IV, uvede, že jiné mechanismy čerpání uplatňované na daný typ smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru mohou vést k vyšším ročním procentním sazbám nákladů;

(i) výši, počet a četnost plateb, jež má spotřebitel provést, a v příslušných případech způsob přiřazování plateb k jednotlivým dlužným částkám s různými výpůjčními úrokovými sazbami pro účely splácení;

(j) v příslušných případech poplatky za vedení jednoho nebo více povinných účtů zaznamenávajících platební operace a čerpání, poplatky za používání platebních prostředků pro platební operace i čerpání a veškeré ostatní poplatky vyplývající ze smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru a podmínky, za nichž lze kterékoli z těchto poplatků změnit;

(k) v příslušných případech náklady, které má spotřebitel hradit při uzavření smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru notáři;

(l) případnou povinnost uzavřít smlouvu o doplňkové službě související se smlouvou o úvěru nebo službami skupinového financování úvěru, je-li uzavření této smlouvy povinné pro získání úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek;

(m) úrokovou sazbu použitelnou v případě opožděných plateb, ujednání o její úpravě a tam, kde je to relevantní, poplatky z prodlení;

(n) upozornění na důsledky opomenutí nebo pozdní úhrady plateb;

(o) v příslušných případech požadované záruky;

(p) existenci práva na odstoupení od smlouvy;

(q) právo na předčasné splacení a a tam, kde je to relevantní, informace o právu věřitele na odškodnění a o způsobu, kterým se toto odškodnění stanoví;

(r) právo spotřebitele být v souladu s čl. 19 odst. 2 okamžitě a bezplatně vyrozuměn o výsledku vyhledávání v databázích za účelem posouzení jeho úvěruschopnosti;

(s) právo spotřebitele podle odstavce 8 obdržet na požádání a bezplatně kopii návrhu smlouvy o úvěru nebo návrhu smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru, pokud věřitel v době podání žádosti hodlá přistoupit k uzavření smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru se spotřebitelem;

(t) v příslušných případech informaci, že cena byla individuálně přizpůsobena na základě automatizovaného zpracování, včetně profilování;

(u) v příslušných případech dobu, po kterou je věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru vázán předsmluvními informacemi poskytnutými v souladu s tímto článkem;

(v) možnost využít mechanismus mimosoudního urovnávání stížností a prostředků nápravy pro spotřebitele a způsoby přístupu k němu.

Pokud smlouva o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru odkazují na referenční hodnotu vymezenou v čl. 3 odst. 1 bodě 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011[43], sdělí věřitel nebo tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru spotřebiteli ve zvláštním dokumentu, který může být připojen k formuláři „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“, název této referenční hodnoty a jejího administrátora a možné důsledky pro spotřebitele.

4. Současně s poskytnutím formuláře „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ poskytne věřitel a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru spotřebiteli formulář „standardní evropský přehled o spotřebitelském úvěru“ stanovený v příloze II, který obsahuje tyto předsmluvní informace:

(a) celkovou výši úvěru;

(b) dobu trvání smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru;

(c) výpůjční úrokovou sazbu nebo všechny výpůjční úrokové sazby, uplatňují-li se za různých okolností různé výpůjční úrokové sazby;

(d) roční procentní sazbu nákladů a celkovou částku splatnou spotřebitelem;

(e) v případě úvěru ve formě odložené platby za konkrétní zboží nebo služby nebo u smluv o vázaném úvěru konkrétní zboží nebo služby a jejich cenu v hotovosti;

(f) náklady v případě opožděných plateb.

5. Údaje zobrazené ve formuláři „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ musí být v souladu s údaji ve formuláři „standardní evropský přehled o spotřebitelském úvěru“. Musí být jasně čitelné a zohledňovat technická omezení

[43] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1).

média, na němž jsou zobrazeny. Informace musí být na různých kanálech zobrazovány přiměřeným a vhodným způsobem.

Veškeré dodatečné informace, jež věřitel případně poskytne spotřebiteli, se předávají v samostatném dokumentu, který může být přílohou formuláře „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ nebo formuláře „standardní evropský přehled o spotřebitelském úvěru“.

6. Odchylně od odstavce 3 v případě hlasové telefonní komunikace podle čl. 3 odst. 3 směrnice 2002/65/ES popis hlavních znaků finanční služby, který má být poskytnut podle čl. 3 odst. 3 písm. b) druhé odrážky uvedené směrnice, zahrnuje alespoň položky uvedené v odst. 3 písm. c), d), e), f) a i) tohoto článku spolu s roční procentní sazbou nákladů ilustrovanou reprezentativním příkladem a s celkovou částkou splatnou spotřebitelem.

7. Pokud je na žádost spotřebitele smlouva uzavírána prostřednictvím dálkové komunikace, která neumožňuje poskytnutí informací v souladu s tímto článkem, poskytne věřitel a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru spotřebiteli formulář „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ a formulář „standardní evropský přehled o spotřebitelském úvěru“ okamžitě po uzavření smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru.

8. Na žádost spotřebitele poskytne věřitel a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru spotřebiteli vedle formuláře „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ a formuláře „standardní evropský přehled o spotřebitelském úvěru“ bezplatně kopii návrhu smlouvy o úvěru nebo návrhu smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru, pokud věřitel v době podání žádosti hodlá přistoupit k uzavření smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru se spotřebitelem.

9. V případě smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru, podle nichž platby spotřebitele nevedou k okamžitému odpovídajícímu umořování celkové výše úvěru, a místo toho jsou použity pro tvorbu kapitálu po dobu a za podmínek, jež jsou stanoveny ve smlouvě o úvěru, smlouvě o poskytování služeb skupinového financování úvěru nebo v doplňkové smlouvě, věřitel a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru spotřebiteli v předsmluvních informacích podle odstavce 1 jasně a výstižně uvede, že tyto smlouvy o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru zaručují splacení celkové částky úvěru čerpané podle smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru, pouze je-li taková záruka výslovně poskytnuta.

10. Tento článek se nepoužije na dodavatele zboží a poskytovatele služeb jednající jako zprostředkovatelé úvěru ve vedlejší činnosti. Tím však není dotčena povinnost věřitele nebo tam, kde je to relevantní, zprostředkovatele úvěru nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru zajistit, aby spotřebitel obdržel předsmluvní informace podle tohoto článku.

Článek 11

Předsmluvní informace týkající se smluv o úvěru podle čl. 2 odst. 5 nebo 6

1. Pro smlouvy o úvěru podle čl. 2 odst. 5 nebo 6 se předsmluvní informace podle čl. 10 odst. 1 poskytují odchylně od odstavce 2 uvedeného článku na papíře nebo na jiném

trvalém nosiči prostřednictvím formuláře evropských informací o spotřebitelském úvěru uvedeného v příloze III. Všechny informace uvedené ve formuláři musí být stejně výrazné. Pokud věřitel poskytl evropské informace o spotřebitelském úvěru, má se za to, že splnil požadavky na poskytnutí informací podle tohoto odstavce a podle čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice 2002/65/ES.

2. Pro smlouvy o úvěru podle čl. 2 odst. 5 nebo 6 předsmluvní informace podle čl. 10 odst. 1 odchylně od odstavce 3 uvedeného článku uvádějí všechny tyto prvky:

(a) druh úvěru;

(b) totožnost, zeměpisnou adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu věřitele a v příslušných případech totožnost, zeměpisnou adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu příslušného zprostředkovatele úvěru;

(c) celkovou výši úvěru;

(d) dobu trvání smlouvy o úvěru;

(e) výpůjční úrokovou sazbu a podmínky upravující použití této sazby, jakýkoli index nebo referenční sazbu použitelné pro počáteční výpůjční úrokovou sazbu, poplatky použitelné od okamžiku uzavření smlouvy o úvěru a v příslušných případech podmínky, za nichž lze tyto poplatky změnit;

(f) roční procentní sazbu nákladů, ilustrovanou reprezentativními příklady s uvedením veškerých předpokladů použitých pro výpočet této sazby;

(g) výši, počet a četnost plateb, jež má spotřebitel provést, a v příslušných případech způsob přiřazování plateb k jednotlivým dlužným částkám s různými výpůjčními úrokovými sazbami pro účely splácení;

(h) podmínky a postup pro ukončení platnosti smlouvy o úvěru;

(i) právo na předčasné splacení a tam, kde je to relevantní, informace o právu věřitele na odškodnění a o způsobu, kterým se toto odškodnění stanoví;

(j) v příslušných případech upozornění, že spotřebitel může být kdykoli vyzván ke splacení plné výše úvěru;

(k) úrokovou sazbu použitelnou v případě opožděných plateb, ujednání o její úpravě a v příslušných případech poplatky z prodlení;

(l) právo spotřebitele být v souladu s čl. 19 odst. 2 okamžitě a bezplatně vyrozuměn o výsledku vyhledávání v databázích za účelem posouzení jeho úvěruschopnosti;

(m) v příslušných případech informaci, že cena byla individuálně přizpůsobena na základě automatizovaného zpracování, včetně profilování;

(n) v příslušných případech dobu, po kterou je věřitel vázán předsmluvními informacemi poskytnutými v souladu s tímto článkem;

(o) možnost využít mechanismus mimosoudního urovnávání stížností a prostředků nápravy pro spotřebitele a způsoby přístupu k němu.

3. Současně s poskytnutím formuláře „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ poskytne věřitel a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru spotřebiteli formulář „standardní evropský přehled o spotřebitelském úvěru“ uvedený v příloze II.

4. Údaje uvedené ve formuláři „evropské informace o spotřebitelském úvěru“ musí být v souladu s údaji ve formuláři „standardní přehled o spotřebitelském úvěru“. Musí být jasně čitelné a zohledňovat technická omezení média, na němž jsou zobrazeny. Informace musí být na různých kanálech zobrazovány přiměřeným a vhodným způsobem.

5. Odchylně od odstavce 2 v případě hlasové telefonní komunikace podle čl. 3 odst. 3 směrnice 2002/65/ES popis hlavních znaků finanční služby, který má být poskytnut podle čl. 3 odst. 3 písm. b) druhé odrážky uvedené směrnice, zahrnuje alespoň položky uvedené v odst. 2 písm. c) až f) a písm. l) tohoto článku.

6. Na žádost spotřebitele poskytne věřitel a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru spotřebiteli vedle formuláře evropských informací o spotřebitelském úvěru a formuláře „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ bezplatně kopii návrhu smlouvy o úvěru, pokud věřitel v době podání žádosti hodlá přistoupit k uzavření smlouvy o úvěru se spotřebitelem.

7. Pokud je na žádost spotřebitele smlouva uzavírána prostřednictvím dálkové komunikace, která neumožňuje poskytnutí informací v souladu tímto článkem, poskytne věřitel spotřebiteli formuláře evropských informací o spotřebitelském úvěru a „standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ okamžitě po uzavření smlouvy o úvěru.

8. Tento článek se nepoužije na dodavatele zboží a poskytovatele služeb jednající jako zprostředkovatelé úvěru ve vedlejší činnosti. Tím však není dotčena povinnost věřitele nebo tam, kde je to relevantní, zprostředkovatele úvěru zajistit, aby spotřebitel obdržel předsmluvní informace podle tohoto článku.

Článek 12

Náležité vysvětlení

1. Členské státy zajistí, aby věřitelé a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatelé úvěru nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru byli povinni poskytnout spotřebiteli náležité vysvětlení týkající se navrhovaných smluv o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru a jakýchkoli doplňkových služeb, aby byl schopen posoudit, zda navrhované smlouvy o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru a doplňkové služby vyhovují jeho potřebám a finanční situaci. Vysvětlení obsahuje tyto prvky:

   (a) informace uvedené v článcích 10, 11 a 38;

   (b) základní rysy navrhované smlouvy o úvěru, služeb skupinového financování úvěru nebo doplňkových služeb;

   (c) konkrétní důsledky, které mohou mít smlouva o úvěru, služby skupinového financování úvěru nebo doplňkové služby pro spotřebitele, včetně důsledků nesplácení nebo prodlení spotřebitele při splácení;

   (d) jsou-li se smlouvou o úvěru nebo službami skupinového financování úvěru spojeny doplňkové služby, zda lze jednotlivé složky balíčku samostatně ukončit a jaké důsledky by takové ukončení pro spotřebitele mělo.

2. Členské státy mohou požadavek uvedený v odstavci 1 upravit, pokud jde o způsob a rozsah podávání vysvětlení ohledně:

   (a) okolností, za nichž je úvěr nabízen;

(b) osoby, které je úvěr nabízen;

(c) povahy nabízeného úvěru.

Článek 13

Individuální nabídky na základě automatizovaného zpracování

Členské státy vyžadují, aby věřitelé, zprostředkovatelé úvěru a poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru informovali spotřebitele, pokud bude spotřebitelům předložena individuální nabídka založená na profilování nebo jiných druzích automatizovaného zpracování osobních údajů.

KAPITOLA III

VÁZANÝ A SPOJENÝ PRODEJ, SMLOUVA O DOPLŇKOVÝCH SLUŽBÁCH, PORADENSKÉ SLUŽBY A NEVYŽÁDANÝ PRODEJ ÚVĚRŮ

Článek 14

Vázaný a spojený prodej

1. Členské státy mohou umožnit spojený prodej, avšak zakážou vázaný prodej.

2. Odchylně od odstavce 1, a aniž je dotčeno uplatňování právních předpisů o hospodářské soutěži, mohou členské státy věřitelům nebo poskytovatelům služeb skupinového financování úvěru povolit, aby požádali spotřebitele o otevření nebo vedení platebního nebo spořicího účtu, pokud je jediným účelem takového účtu jeden z těchto účelů:

   (a) shromažďovat peněžní prostředky pro splácení úvěru;

   (b) obsluhovat úvěr;

   (c) sdružovat zdroje za účelem získání úvěru;

   (d) poskytnout doplňující zajištění věřiteli v případě prodlení se splácením.

3. Odchylně od odstavce 1, a aniž je dotčeno uplatňování právních předpisů o hospodářské soutěži, mohou členské státy vázaný prodej povolit, pokud věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru může příslušnému orgánu prokázat, že z vázaných produktů nebo kategorií produktů, které jsou nabízeny za vzájemně podobných podmínek, mají spotřebitelé s náležitým ohledem na dostupnost a ceny příslušných produktů nabízených na trhu zřejmý prospěch.

4. Členské státy mohou věřitelům nebo poskytovatelům služeb skupinového financování úvěru povolit, aby za předpokladu zohlednění aspektů proporcionality od spotřebitelů v souvislosti se smlouvou o úvěru nebo službami skupinového financování úvěru vyžadovali příslušné pojištění. V takových případech členské státy zajistí, aby byl věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru povinen akceptovat pojištění od jiného pojistitele, než jakému by sám dával přednost, pokud dané pojištění poskytuje rovnocennou úroveň záruky jako pojištění navržené věřitelem nebo poskytovatelem skupinového financování úvěru, aniž by došlo ke změně podmínek nabídky úvěru spotřebiteli.

Článek 15

Konkludentní souhlas s nákupem doplňkových služeb

1. Členské státy zajistí, aby věřitelé, zprostředkovatelé úvěru a poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru nedovozovali souhlas spotřebitele s nákupem doplňkových služeb předložených prostřednictvím implicitních možností. K implicitním možnostem patří předem zaškrtnutá políčka.

2. Souhlas spotřebitele s nákupem doplňkových služeb nabízených prostřednictvím políček se uděluje jednoznačným potvrzením, které je vyjádřením svobodného, konkrétního, informovaného a jednoznačného svolení spotřebitele s obsahem a věcnou podstatou daných políček.

Článek 16

Poradenské služby

1. Členské státy vyžadují, aby věřitel a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru a poskytovatel služeb skupinového financování úvěru výslovně informoval spotřebitele v rámci dané transakce, zda spotřebiteli jsou nebo mohou být poskytovány poradenské služby.

2. Členské státy zajistí, aby před poskytnutím poradenských služeb nebo před uzavřením smlouvy o poskytnutí takových služeb poskytl věřitel a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru spotřebiteli na papíře nebo jiném trvalém nosiči tyto informace:

   (a) zda bude doporučení vycházet ze zvážení pouze jeho vlastní řady produktů, nebo širokého spektra produktů z celého trhu v souladu s odst. 3 písm. c);

   (b) v příslušných případech výši poplatků, které má spotřebitel za poskytnutí poradenských služeb uhradit, nebo pokud v okamžiku poskytnutí informací nelze výši těchto poplatků zjistit, způsob jejího výpočtu.

   Informace uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) mohou být spotřebiteli poskytnuty formou doplňujících předsmluvních informací v souladu s čl. 10 odst. 5 druhým pododstavcem.

3. Jsou-li spotřebitelům poskytovány poradenské služby, členské státy zajistí, aby věřitelé a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatelé úvěru nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru:

   (a) získali pouze zcela nezbytné informace o finanční situaci spotřebitele, jeho preferencích a cílech v souvislosti s danou smlouvou o úvěru nebo službami skupinového financování úvěru, aby věřitel, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru mohl doporučit smlouvy o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru, které jsou pro daného spotřebitele vhodné;

   (b) posoudili finanční situaci a potřeby spotřebitele na základě informací podle písmene a), které jsou v okamžiku posouzení aktuální, a zohlednili přiměřené předpoklady ohledně rizik pro finanční situaci spotřebitele po celou dobu trvání doporučované smlouvy o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru;

   (c) zvážili dostatečně velký počet smluv o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru v rámci své řady produktů a na tomto základě doporučili smlouvu či více smluv o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru z

této řady produktů, která/které vyhovuje/vyhovují potřebám, finanční situaci a osobním poměrům spotřebitele;

(d) jednali v nejlepším zájmu spotřebitele;

(e) poskytli spotřebiteli záznam poskytnutého doporučení v papírové podobě nebo na jiném trvalém nosiči.

4. Členské státy mohou zakázat používání výrazů „poradenství“ a „poradce“ nebo obdobných výrazů, jestliže poradenské služby uvádějí na trh a spotřebitelům poskytují věřitelé nebo tam, kde je to relevantní, zprostředkovatelé úvěru nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru.

Pokud členské státy používání výrazů „poradenství“ a „poradce“ nebo obdobných výrazů nezakážou, uloží pro používání slovních spojení „nezávislé poradenství“ nebo „nezávislý poradce“ věřiteli, zprostředkovateli úvěru nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru, kteří poskytují poradenské služby, tyto podmínky:

(a) věřitelé a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatelé úvěru nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru musí zvážit dostatečně velký počet smluv o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru, které jsou k dispozici na trhu;

(b) zprostředkovatelé úvěru nesmí být za tyto poradenské služby odměňováni jedním nebo více věřiteli.

Druhý pododstavec písm. b) se použije, pouze pokud počet zvažovaných věřitelů nepřesahuje jejich většinu na trhu.

Členské státy mohou pro používání slovních spojení „nezávislé poradenství“ nebo „nezávislý poradce“ věřiteli a tam, kde je to relevantní, zprostředkovateli úvěru nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru stanovit přísnější požadavky.

5. Členské státy vyžadují, aby věřitelé a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatelé úvěru nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru spotřebitele varovali, pokud z určité smlouvy o úvěru nebo ze služeb skupinového financování úvěru může pro spotřebitele vzhledem k jeho finanční situaci vyplývat specifické riziko.

6. Členské státy zajistí, aby poradenské služby směli poskytovat pouze věřitelé a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatelé úvěru nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy povolit, aby poradenské služby poskytovaly jiné osoby, než které jsou uvedeny v prvním pododstavci, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

(a) poradenské služby jsou poskytovány příležitostně v rámci odborné činnosti, jež se řídí právními nebo správními předpisy nebo etickým kodexem, které poskytování těchto služeb nevylučují;

(b) poradenské služby jsou poskytovány v rámci řízení stávajícího dluhu insolvenčními správci a tato činnost se řídí právními nebo správními předpisy;

(c) poradenské služby jsou poskytovány v rámci řízení stávajícího dluhu veřejnými či dobrovolnickými službami dluhového poradenství, které nejsou provozovány na komerčním základě;

(d) poradenské služby jsou poskytovány osobami, které mají povolení příslušných orgánů a podléhají jejich dohledu.

Článek 17

Zákaz nevyžádaného prodeje úvěrů

Členské státy zakážou jakýkoli prodej úvěrů spotřebitelům bez jejich předchozí žádosti a výslovného souhlasu.

KAPITOLA IV

POSOUZENÍ ÚVĚRUSCHOPNOSTI A PŘÍSTUP K DATABÁZÍM

Článek 18

Povinnost posoudit úvěruschopnost spotřebitele

1. Členské státy požadují, aby před uzavřením smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru věřitel nebo tam, kde je to relevantní, poskytovatel služeb skupinového financování úvěru důkladně posoudil úvěruschopnost spotřebitele. Toto posouzení úvěruschopnosti se provádí v zájmu spotřebitele, aby se zabránilo nezodpovědným úvěrovým praktikám a nadměrnému zadlužení, a náležitě zohledňuje faktory, které jsou relevantní pro ověření pravděpodobnosti, že spotřebitel své závazky ze smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru splní.

2. Posouzení úvěruschopnosti se provádí na základě relevantních a přesných informací o příjmech a výdajích spotřebitele a o jeho dalších finančních a ekonomických poměrech, které jsou nezbytné a přiměřené, jako jsou doklady o příjmu nebo jiných zdrojích splácení, informace o finančních aktivech a pasivech nebo informace o dalších finančních závazcích. Tyto informace se získávají z relevantních vnitřních či vnějších zdrojů, mimo jiné i od spotřebitele a v případě nezbytnosti na základě vyhledávání v databázi podle článku 19.

   Informace získané podle tohoto odstavce musí být náležitě ověřeny, v případě nutnosti použitím nezávisle ověřitelné dokumentace.

3. Členské státy vyžadují, aby věřitel nebo tam, kde je to relevantní, poskytovatel služeb skupinového financování úvěru zavedl postupy pro posouzení podle odstavce 1 a aby věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru tyto postupy zdokumentoval a udržoval.

   Členské státy rovněž vyžadují, aby věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru zdokumentoval a udržoval informace podle odstavce 2.

4. Členské státy zajistí, aby věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru dal spotřebiteli úvěr k dispozici pouze tehdy, pokud výsledek posouzení úvěruschopnosti napovídá, že závazky vyplývající ze smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru budou pravděpodobně splněny tak, jak smlouva požaduje.

   Aniž je dotčen první pododstavec, pokud výsledek posouzení úvěruschopnosti napovídá, že závazky vyplývající ze smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru pravděpodobně nebudou splněny tak, jak

smlouva požaduje, věřitel nebo poskytovatel úvěrových služeb skupinového financování úvěru může za zvláštních a řádně odůvodněných okolností výjimečně spotřebiteli úvěr poskytnout.

5. Členské státy zajistí, aby v případě, že věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru smlouvu o úvěru nebo smlouvu o poskytování služeb skupinového financování úvěru se spotřebitelem uzavře, nemohl věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru následně tuto smlouvu zrušit nebo změnit v neprospěch spotřebitele z toho důvodu, že posouzení úvěruschopnosti bylo provedeno nesprávně. Tento odstavec se nepoužije, pokud se prokáže, že spotřebitel informace uvedené v odstavci 2 věřiteli nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru vědomě neposkytl nebo že poskytl informace nepravdivé.

6. Pokud posouzení úvěruschopnosti zahrnuje použití profilování nebo jiného automatizovaného zpracování osobních údajů, členské státy zajistí, aby měl spotřebitel právo:

   (a) vyžádat si a získat lidský zásah ze strany věřitele nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru za účelem přezkumu rozhodnutí;

   (b) vyžádat si a získat od věřitele nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru jasné vysvětlení daného posouzení úvěruschopnosti, včetně logiky a rizik spojených s automatizovaným zpracováním osobních údajů, jakož i významnosti a účinků posouzení z hlediska rozhodnutí;

   (c) vyjádřit svůj názor a napadnout posouzení úvěruschopnosti a rozhodnutí.

7. Členské státy zajistí, aby byl v případě zamítnutí žádosti o úvěr věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru povinen spotřebitele neprodleně informovat o tomto zamítnutí a tam, kde je to relevantní, o skutečnosti, že posouzení úvěruschopnosti vychází z automatizovaného zpracování údajů.

8. V případech, kdy se strany dohodnou na změně celkové výše úvěru po uzavření smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru, členské státy zajistí, aby byl věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru před jakýmkoli významným zvýšením celkové výše úvěru povinen znovu posoudit úvěruschopnost spotřebitele na základě aktualizovaných informací.

9. Členské státy, jejichž právní předpisy vyžadují, aby věřitelé nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru posoudili úvěruschopnost spotřebitelů na základě vyhledávání v příslušné databázi, mohou tento požadavek zachovat.

Článek 19

1. **Databáze** Každý členský stát v případě přeshraničního úvěru zajistí přístup pro věřitele a poskytovatele služeb skupinového financování úvěru z jiných členských států k databázím používaným v tomto členském státě k posuzování úvěruschopnosti spotřebitelů. Podmínky přístupu k těmto databázím musí být nediskriminační.

2. Odstavec 1 se použije na veřejné i soukromé databáze.

3. Databáze podle odstavce 1 musí obsahovat alespoň informace o prodleních spotřebitelů s platbami.

4. Pokud je žádost o poskytnutí úvěru zamítnuta na základě vyhledávání v databázi podle odstavce 1, členské státy vyžadují, aby věřitel nebo poskytovatel služeb

skupinového financování úvěru okamžitě a bezplatně vyrozuměl spotřebitele o výsledku tohoto vyhledávání a sdělil mu podrobnosti o použité databázi.

KAPITOLA V

FORMA A OBSAH SMLUV O ÚVĚRU

Článek 20

Forma smlouvy o úvěru a smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru

1. Členské státy vyžadují, aby byly smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru vypracovány na papíře nebo na jiném trvalém nosiči a aby všechny smluvní strany obdržely kopii smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru.
2. Členské státy mohou zavést nebo zachovat vnitrostátní předpisy týkající se platnosti uzavření smluv o úvěru nebo smluv o poskytování služeb skupinového financování úvěru, které jsou v souladu s právem Unie.

Článek 21

Informace, které mají být uvedeny ve smlouvách o úvěru nebo smlouvách o poskytování služeb skupinového financování úvěru

1. Členské státy vyžadují, aby smlouva o úvěru nebo smlouva o poskytování služeb skupinového financování úvěru jasně a výstižně uváděla všechny tyto prvky:
   (a) druh úvěru;
   (b) totožnosti, zeměpisné adresy, telefonní čísla a e-mailové adresy smluvních stran a tam, kde je to relevantní, totožnost a zeměpisnou adresu příslušného zprostředkovatele úvěru nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru;
   (c) celkovou výši úvěru a podmínky čerpání;
   (d) dobu trvání smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru;
   (e) v případě úvěru ve formě odložené platby za konkrétní zboží nebo služby nebo u smluv o vázaném úvěru konkrétní zboží nebo služby a jejich cenu v hotovosti;
   (f) výpůjční úrokovou sazbu nebo všechny výpůjční úrokové sazby, uplatňují-li se za různých okolností různé výpůjční úrokové sazby, podmínky upravující použití každé výpůjční úrokové sazby a případně jakýkoli index nebo referenční sazbu použitelné pro počáteční výpůjční úrokovou sazbu, jakož i doby, podmínky a postupy pro změnu každé výpůjční úrokové sazby;
   (g) roční procentní sazbu nákladů a celkovou částku splatnou spotřebitelem, vypočtené v okamžiku uzavření smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru, a veškeré předpoklady použité pro tento výpočet;

(h) výši, počet a četnost plateb, jež má spotřebitel provést, a v příslušných případech způsob přiřazování plateb k jednotlivým dlužným částkám s různými výpůjčními úrokovými sazbami pro účely splácení;

(i) je-li zahrnuto umoření jistiny v rámci smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru s pevně stanovenou dobou trvání, právo spotřebitele obdržet bezplatně na požádání kdykoli během trvání smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru výpis z účtu v podobě tabulky umoření;

(j) mají-li být poplatky a úroky spláceny bez umoření jistiny, soupis uvádějící lhůty a podmínky pro splácení úroku a veškerých souvisejících opakujících se či jednorázových poplatků;

(k) v příslušných případech poplatky za vedení jednoho nebo více povinných účtů zaznamenávajících platební operace a čerpání, poplatky za používání platebních prostředků pro platební operace i čerpání a veškeré ostatní poplatky vyplývající ze smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru a podmínky, za nichž lze kterékoli z těchto poplatků změnit;

(l) úrokovou sazbu použitelnou v případě opožděných plateb platnou v okamžiku uzavření smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru a podmínky pro její úpravu a v příslušných případech veškeré poplatky z prodlení;

(m) upozornění na důsledky opomenutí nebo pozdní úhrady plateb;

(n) v příslušných případech upozornění, že je nutné uhradit notářské poplatky;

(o) v příslušných případech požadované záruky a pojištění;

(p) existenci nebo neexistenci práva na odstoupení od smlouvy, období, během něhož může být takové právo vykonáno, a jiné podmínky pro výkon tohoto práva, včetně informací o povinnosti spotřebitele zaplatit čerpanou jistinu a příslušný úrok podle čl. 26 odst. 3 písm. b), jakož i o částce úroku splatné za den;

(q) informace týkající se práv podle článku 27, jakož i podmínek pro výkon těchto práv;

(r) právo na předčasné splacení podle článku 29, postup předčasného splacení a v příslušných případech informace o právu věřitele na odškodnění a o způsobu, kterým se toto odškodnění stanoví;

(s) postup, jenž má být použit při uplatnění práva na ukončení platnosti smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru;

(t) možnost využít mechanismus mimosoudního urovnávání stížností a prostředků nápravy pro spotřebitele a způsoby přístupu k němu;

(u) v příslušných případech další smluvní podmínky;

(v) v příslušných případech název a adresu příslušného orgánu dozoru.

Informace uvedené v prvním pododstavci musí být jasně čitelné a upravené tak, aby zohledňovaly technická omezení média, na němž jsou zobrazeny. Informace musí být na různých kanálech zobrazovány přiměřeným a vhodným způsobem.

2. Použije-li se odst. 1 písm. i), poskytne věřitel a tam, kde je to relevantní, poskytovatel služeb skupinového financování úvěru spotřebiteli bezplatně a kdykoliv během trvání smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru výpis z účtu v podobě tabulky umoření.

Tabulka umoření podle prvního pododstavce uvádí dlužné platby a lhůty a podmínky vztahující se ke splácení těchto částek.

Tabulka umoření obsahuje také rozčlenění každé splátky, které uvádí umořování jistiny, úrok vypočítaný na základě výpůjční úrokové sazby a v příslušných případech veškeré dodatečné náklady.

Pokud není výpůjční úroková sazba stanovena nebo je podle smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru možné dodatečné náklady měnit, musí tabulka umoření jasně a stručně uvádět, že údaje tabulky platí pouze do změny výpůjční úrokové sazby nebo těchto nákladů v souladu se smlouvou o úvěru nebo smlouvou o poskytování služeb skupinového financování.

3. V případě smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru, podle nichž platby spotřebitele nevedou k okamžitému odpovídajícímu umořování celkové výše úvěru, a místo toho jsou použity pro tvorbu kapitálu po dobu a za podmínek, jež jsou stanoveny ve smlouvě o úvěru, smlouvě o poskytování služeb skupinového financování úvěru nebo v doplňkové smlouvě, věřitel a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatel úvěru nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru spotřebiteli v předsmluvních informacích podle odstavce 1 jasně a výstižně uvede, že tyto smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru zaručují splacení celkové částky úvěru čerpané podle smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru, pouze je-li taková záruka výslovně poskytnuta.

KAPITOLA VI

ZMĚNY SMLOUVY O ÚVĚRU A ZMĚNY VÝPŮJČNÍ ÚROKOVÉ SAZBY

Článek 22

Informace o změnách smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru

Aniž jsou dotčeny jiné povinnosti stanovené v této směrnici, členské státy zajistí, aby věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru před změnou podmínek smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru oznámil spotřebiteli tyto informace:

(a) jasný popis navrhovaných změn a tam, kde je to relevantní, informace o nutnosti souhlasu spotřebitele nebo o změnách provedených ze zákona;

(b) lhůtu provedení uvedených změn;

(c) prostředky podání stížnosti, které má spotřebitel k dispozici ohledně těchto změn;

(d) lhůtu stanovenou pro podání takové stížnosti;

(e) název a adresu příslušného orgánu, kde lze stížnost předložit.

Článek 23

Změny výpůjční úrokové sazby

1. Členské státy požadují, aby věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru spotřebitele informoval na papíře nebo na jiném trvalém nosiči o každé změně výpůjční úrokové sazby předtím, než tato změna nabude účinnosti.

   Informace podle prvního pododstavce zahrnují výši splátek po vstupu nové výpůjční úrokové sazby v platnost v případě, že dochází ke změně počtu a četnosti splátek, také podrobnosti o této změně.

2. Odchylně od odstavce 1 lze informace podle uvedeného odstavce spotřebiteli poskytovat pravidelně, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

   (a) strany se na takto pravidelně poskytovaných informacích dohodly ve smlouvě o úvěru nebo smlouvě o poskytování služeb skupinového financování úvěru;

   (b) změna výpůjční úrokové sazby je způsobena změnou referenční sazby;

   (c) nová referenční sazba je vhodným způsobem zveřejněna;

   (d) informace o nové referenční sazbě jsou rovněž zpřístupněny v prostorách věřitele nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru.

KAPITOLA VII

MOŽNOSTI PŘEČERPÁNÍ A PŘEKROČENÍ

Článek 24

Možnosti přečerpání

1. Pokud je úvěr poskytnut ve formě možnosti přečerpání, členské státy vyžadují, aby věřitel po celou dobu trvání smlouvy o úvěru pravidelně informoval spotřebitele prostřednictvím výpisu z účtu na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, který obsahuje tyto údaje:

   (a) přesné období, na které se výpis z účtu vztahuje;

   (b) částky a data čerpání;

   (c) zůstatek z předchozího výpisu a jeho datum;

   (d) nový zůstatek;

   (e) data a výše plateb provedených spotřebitelem;

   (f) použitou výpůjční úrokovou sazbu;

   (g) veškeré poplatky, které byly uplatněny;

   (h) v příslušných případech minimální částku, kterou má spotřebitel zaplatit.

2. Pokud je úvěr poskytnut ve formě možnosti přečerpání, členské státy vyžadují, aby věřitel na papíře nebo na jiném trvalém nosiči informoval spotřebitele o zvýšeních výpůjční úrokové sazby nebo jakýchkoli splatných poplatků ještě před vstupem dané změny v platnost.

Odchylně od prvního pododstavce lze informace podle uvedeného odstavce poskytovat pravidelně, způsobem uvedeným v odstavci 1, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

(a) strany se na takovémto pravidelném poskytování informací dohodly ve smlouvě o úvěru;

(b) změna výpůjční úrokové sazby je způsobena změnou referenční sazby;

(c) nová referenční sazba je vhodným způsobem zveřejněna;

(d) informace o nové referenční sazbě jsou rovněž zpřístupněny v prostorách věřitele.

Článek 25

Překročení

1. Existuje-li možnost, že je spotřebiteli povoleno překročení v případě smlouvy o otevření běžného účtu, členské státy zajistí, aby věřitel takové informace v dané smlouvě uvedl navíc k informacím podle čl. 11 odst. 2 písm. e). V každém případě poskytuje věřitel spotřebiteli tyto informace na papíře nebo na jiném trvalém nosiči pravidelně.

2. Členské státy zajistí, aby při výrazném překročení trvajícím déle než jeden měsíc věřitel bezodkladně na papíře nebo na jiném trvalém nosiči sdělil spotřebiteli všechny tyto údaje:

   (a) překročení;

   (b) příslušnou částku;

   (c) výpůjční úrokovou sazbu;

   (d) všechny použitelné sankce, poplatky nebo úroky z prodlení.

   Navíc v případě pravidelně se opakujícího překročení věřitel spotřebiteli nabídne poradenské služby, jsou-li k dispozici, nebo spotřebitele odkáže na služby dluhového poradenství.

3. Tímto článkem není dotčeno jakékoli pravidlo vnitrostátního práva požadující po věřiteli, aby nabídl jiný druh úvěrového produktu, pokud je doba trvání překročení příliš dlouhá.

KAPITOLA VIII

ODSTOUPENÍ OD SMLOUVY, UKONČENÍ A PŘEDČASNÉ SPLACENÍ

Článek 26

Právo na odstoupení smlouvy

1. Členské státy zajistí, aby mohl spotřebitel od smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru odstoupit bez uvedení důvodu ve lhůtě čtrnácti kalendářních dnů.

   Lhůta pro odstoupení podle prvního pododstavce začíná běžet buď:

(a) dnem uzavření smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru, nebo

(b) dnem, kdy spotřebitel obdrží smluvní podmínky a informace v souladu s články 20 a 21, pokud tento den nastane později než den uvedený v písmenu a) tohoto pododstavce.

Má se za to, že lhůta pro oznámení uvedená v prvním pododstavci byla dodržena, pokud spotřebitel odešle oznámení podle odst. 3 písm. a) věřiteli nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru před jejím uplynutím.

2. Pokud v případě smlouvy o vázaném úvěru vnitrostátní právní předpisy použitelné ke dni [*datum vstupu této směrnice v platnost*] již stanoví, že spotřebiteli nelze zpřístupnit finanční prostředky před uplynutím určité doby, mohou členské státy odchylně od odstavce 1 stanovit, že lhůta stanovená v uvedeném odstavci může být na výslovnou žádost spotřebitele zkrácena tak, aby odpovídala této určité době.

3. Jestliže spotřebitel uplatní právo na odstoupení, provede tyto kroky:

(a) uvědomí buď věřitele, nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru v souladu s informacemi, které věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru poskytl podle čl. 21 odst. 1 písm. p) na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, a to ve lhůtě stanovené v odstavci 1;

(b) zaplatí buď věřiteli, nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru jistinu a úrok z ní vzniklý ode dne, kdy byl úvěr čerpán, do dne, kdy je jistina splacena, bez zbytečného odkladu a nejpozději 30 kalendářních dnů po odeslání oznámení podle písmene a).

Úrok podle prvního pododstavce písm. b) se vypočítá na základě dohodnuté výpůjční úrokové sazby. Věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru nemá v případě odstoupení od smlouvy nárok na žádné jiné odškodnění od spotřebitele s výjimkou odškodnění za případné nevratné poplatky zaplacené věřitelem nebo poskytovatelem služeb skupinového financování úvěru orgánu veřejné správy.

4. Pokud věřitel, poskytovatel služeb skupinového financování úvěru nebo třetí osoba na základě smlouvy mezi touto třetí osobou a věřitelem nebo poskytovatelem služeb skupinového financování úvěru poskytuje doplňkovou službu související se smlouvou o úvěru nebo se službami skupinového financování úvěru, není spotřebitel nadále smlouvou o doplňkové službě vázán, jestliže uplatní své právo na odstoupení od smlouvy o úvěru nebo od smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru podle tohoto článku.

5. Má-li spotřebitel právo na odstoupení od smlouvy podle odstavců 1, 3 a 4 tohoto článku, články 6 a 7 směrnice 2002/65/ES se nepoužijí.

6. Členské státy mohou stanovit, že se odstavce 1 až 4 tohoto článku nepoužijí na smlouvy o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru, u nichž vnitrostátní právo vyžaduje, aby byly uzavřeny prostřednictvím notáře, potvrdí-li notář, že spotřebiteli jsou zaručena práva stanovená články 10, 11, 20 a 21.

7. Tímto článkem není dotčeno žádné pravidlo vnitrostátního práva, které stanoví dobu, během níž nemůže být plnění smlouvy zahájeno.

Článek 27

Smlouvy o vázaném úvěru

1. Členské státy zajistí, aby spotřebitel, který na základě práva Unie uplatnil právo na odstoupení od kupní smlouvy nebo od smlouvy o poskytnutí služby, nebyl nadále vázán smlouvou o vázaném úvěru.

2. Pokud nejsou zboží nebo služby, na které se vztahuje smlouva o vázaném úvěru, dodány či poskytnuty nebo pokud jsou dodány či poskytnuty pouze zčásti, anebo pokud nejsou v souladu s kupní smlouvou nebo smlouvou o poskytnutí služby, má spotřebitel právo uplatnit prostředky nápravy vůči věřiteli nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru, pokud uplatnil své prostředky nápravy vůči dodavateli nebo poskytovateli, avšak jeho nároky podle práva nebo kupní smlouvy nebo smlouvy o poskytnutí služby nebyly uspokojeny. Členské státy určí rozsah a podmínky pro uplatnění těchto prostředků nápravy.

3. Tímto článkem nejsou dotčena vnitrostátní pravidla, podle kterých věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru společně a nerozdílně ručí za veškeré nároky, jež spotřebitel případně uplatňuje vůči dodavateli nebo poskytovateli, jsou-li koupě zboží nebo poskytnutí služeb od dodavatele nebo poskytovatele financovány smlouvou o úvěru nebo službami skupinového financování úvěru.

Článek 28

Smlouvy o úvěru na dobu neurčitou nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru na dobu neurčitou

1. Členské státy zajistí, aby spotřebitel mohl platnost smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování skupinového financování úvěru na dobu neurčitou kdykoliv bezplatně ukončit obvyklým způsobem, pokud se strany nedohodly na výpovědní době. Tato doba nesmí překročit jeden měsíc.

   Členské státy zajistí, aby věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru, je-li to dohodnuto ve smlouvě o úvěru nebo smlouvě o poskytování služeb skupinového financování úvěru, mohl platnost smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru na dobu neurčitou ukončit obvyklým podáním výpovědi spotřebiteli s nejméně dvouměsíční výpovědní dobou, vyhotovené na papíře nebo na jiném trvalém nosiči.

2. Členské státy zajistí, aby věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru, je-li to dohodnuto ve smlouvě o úvěru nebo smlouvě o poskytování služeb skupinového financování úvěru, mohl z objektivně opodstatněných důvodů ukončit právo spotřebitele na čerpání ze smlouvy o úvěru na dobu neurčitou. Věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru uvědomí spotřebitele o tomto ukončení a jeho důvodech na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, pokud možno před tímto ukončením a nejpozději neprodleně po něm, není-li poskytnutí těchto informací zakázáno právem Unie nebo vnitrostátním právem nebo není-li v rozporu s veřejným pořádkem nebo veřejnou bezpečností.

Článek 29

Předčasné splacení

1. Členské státy zajistí, aby měl spotřebitel kdykoli právo na předčasné splacení. V takových případech má spotřebitel nárok na snížení celkových nákladů úvěru, jež sestávají z úroku a nákladů za zbývající dobu trvání smlouvy. Při výpočtu tohoto snížení se zohledňují všechny náklady, které nese spotřebitel.

2. Členské státy zajistí, aby v případě předčasného splacení úvěru měl věřitel nárok na spravedlivé a objektivně odůvodněné odškodnění za případné náklady přímo spojené s předčasným splacením, pokud předčasné splacení spadá do období, pro které je stanovena pevná výpůjční úroková sazba.

   Výše odškodnění podle prvního pododstavce nesmí přesáhnout 1 % předčasně splacené výše úvěru, přesahuje-li doba mezi předčasným splacením a sjednaným ukončením platnosti smlouvy o úvěru jeden rok. Není-li tato doba delší než jeden rok, nesmí výše odškodnění přesáhnout 0,5 % předčasně splacené výše úvěru.

3. Členské státy zajistí, aby věřitel neměl na odškodnění podle odstavce 2 nárok, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

   (a) splacení bylo provedeno v rámci pojistné smlouvy určené k zajištění splacení úvěru;

   (b) úvěr je poskytnut formou možnosti přečerpání;

   (c) splacení bylo provedeno v období, pro které není stanovena pevná výpůjční úroková sazba.

4. Odchylně od odstavce 2 mohou členské státy stanovit, že:

   (a) věřitel má na odškodnění podle odstavce 2 nárok pouze za podmínky, že předčasně splacená částka přesáhne hranici stanovenou ve vnitrostátním právu, která nepřekročí 10 000 EUR za jakékoli období dvanácti měsíců;

   (b) věřitel může výjimečně uplatňovat vyšší odškodnění, pokud může prokázat, že ztráta z předčasného splacení přesahuje částku určenou podle odstavce 2.

5. Přesáhne-li odškodnění nárokované věřitelem skutečně utrpěnou ztrátu z předčasného splacení, bude spotřebitel oprávněn požadovat odpovídající snížení.

   Pro účely prvního pododstavce ztráta zahrnuje rozdíl mezi původně sjednanou úrokovou sazbou a úrokovou sazbou, za kterou věřitel může půjčit předčasně splacenou částku na trhu v době předčasného splacení, s přihlédnutím k dopadu předčasného splacení na správní náklady.

6. Odškodnění podle odstavce 2 nesmí v žádném případě přesáhnout částku úroku, kterou by spotřebitel zaplatil během doby mezi předčasným splacením a sjednaným datem ukončení platnosti smlouvy o úvěru.

KAPITOLA IX

ROČNÍ PROCENTNÍ SAZBA NÁKLADŮ A HORNÍ HRANICE SAZEB A NÁKLADŮ

Článek 30

Výpočet roční procentní sazby nákladů

1. Roční procentní sazba nákladů se vypočítá podle matematického vzorce uvedeného v části I přílohy IV. Rovná se na ročním základě současné hodnotě všech budoucích

nebo stávajících závazků (čerpání, splátek a poplatků) dohodnutých mezi věřitelem nebo poskytovatelem služeb skupinového financování úvěru a spotřebitelem.

2. Pro účely výpočtu roční procentní sazby nákladů se stanoví celkové náklady úvěru pro spotřebitele, s výjimkou veškerých nákladů splatných spotřebitelem v důsledku neplnění některého ze závazků stanovených ve smlouvě o úvěru nebo ve smlouvě o poskytování služeb skupinového financování úvěru a jiných nákladů než kupní ceny, kterou je povinen za koupi zboží nebo poskytnutí služeb zaplatit bez ohledu na to, zda je transakce uskutečněna v hotovosti nebo na úvěr.

   Náklady na vedení účtu zaznamenávajícího platební operace a čerpání, náklady na používání platebních prostředků pro platební operace a čerpání a další náklady spojené s platebními operacemi se zahrnují do celkových nákladů úvěru pro spotřebitele, s výjimkou případů, kdy je zřízení účtu nepovinné a náklady na tento účet byly jasně a samostatně uvedeny ve smlouvě o úvěru, ve smlouvě o poskytování služeb skupinového financování úvěru nebo v jiné smlouvě uzavřené se spotřebitelem.

3. Výpočet roční procentní sazby nákladů je založen na předpokladu, že smlouva o úvěru nebo smlouva o poskytování služeb skupinového financování úvěru zůstane platná po dohodnutou dobu a že věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru a spotřebitel splní závazky podle podmínek a ve lhůtách stanovených ve smlouvě o úvěru nebo ve smlouvě o poskytování služeb skupinového financování úvěru.

4. V případě smluv o úvěru nebo smluv o poskytování služeb skupinového financování úvěru obsahujících doložky umožňující odchylky od výpůjční úrokové sazby nebo odchylky od určitých poplatků, které jsou zahrnuty do roční procentní sazby nákladů, avšak nelze je číselně vyjádřit v době výpočtu, se roční procentní sazba nákladů počítá s využitím předpokladu, že výpůjční úroková sazba a další poplatky zůstanou ve vztahu k původní úrovni pevné a budou se uplatňovat až do konce platnosti smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru.

5. V případě potřeby mohou být při výpočtu roční procentní sazby nákladů použity dodatečné předpoklady uvedené v části II přílohy IV.

   Pokud předpoklady uvedené v tomto článku a v části II přílohy IV nestačí k jednotnému výpočtu roční procentní sazby nákladů nebo pokud přestanou odpovídat obchodní situaci na trhu, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 45, kterými se pozmění tento článek a část II přílohy IV za účelem zařazení nezbytných dodatečných předpokladů pro výpočet roční procentní sazby nákladů nebo úpravy stávajících předpokladů.

Článek 31

Horní hranice úrokové sazby, roční procentní sazby nákladů a celkových nákladů úvěru pro spotřebitele

1. Členské státy zavedou horní hranice pro jeden nebo více těchto prvků:

   (a) úrokové sazby použitelné na smlouvy o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru;

   (b) roční procentní sazbu nákladů;

(c) celkové náklady úvěru pro spotřebitele.

2. Členské státy mohou zavést další horní hranice pro revolvingové úvěry.

KAPITOLA X

KODEX CHOVÁNÍ A POŽADAVKY NA PRACOVNÍKY

Článek 32

Kodex chování při poskytování úvěru spotřebitelům

1. Členské státy vyžadují, aby věřitel, zprostředkovatel úvěru a poskytovatel služeb skupinového financování úvěru jednali čestně, přiměřeně, transparentně a profesionálně a zohledňovali práva a zájmy spotřebitele při provádění kterékoli z těchto činností:

   (a) tvorba úvěrových produktů;

   (b) poskytování úvěru, zprostředkování úvěru či usnadňování poskytnutí úvěru;

   (c) poskytování poradenských služeb týkajících se úvěru;

   (d) poskytování doplňkových služeb spotřebitelům;

   (e) plnění smlouvy o úvěru nebo poskytování služeb skupinového financování úvěru.

   Při činnostech uvedených v prvním pododstavci písm. a), b) a c) se vychází z informací o situaci spotřebitele a z veškerých zvláštních požadavků, které spotřebitel sdělil, a z přiměřených předpokladů o rizicích pro situaci spotřebitele během celé doby trvání smlouvy o úvěru nebo poskytování služeb skupinového financování úvěru.

   Při činnostech uvedených v prvním pododstavci písm. c) se rovněž vychází z informací požadovaných v čl. 16 odst. 3 písm. a).

2. Členské státy zajistí, aby způsob, jakým věřitelé odměňují své pracovníky a zprostředkovatele úvěru, a způsob, jakým zprostředkovatelé úvěru a poskytovatel služeb skupinového financování úvěru odměňují své pracovníky, nebránil dodržení povinnosti stanovené v odstavci 1.

3. Členské státy zajistí, aby při stanovování a uplatňování zásad odměňování pracovníků odpovědných za posuzování úvěruschopnosti dodržovali věřitelé způsobem a v rozsahu, který je přiměřený jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností, tato pravidla:

   (a) zásady odměňování podporují řádné a účinné řízení rizik a jsou s ním v souladu a nepovzbuzují k podstupování rizik překračujících úroveň rizika tolerovaného věřitelem;

   (b) zásady odměňování jsou v souladu s obchodní strategií, cíli, hodnotami a dlouhodobými zájmy věřitele a zahrnují opatření na předcházení střetu zájmů, zejména stanovením toho, že odměňování není závislé na počtu nebo podílu akceptovaných žádostí o úvěr.

4. Členské státy zajistí, aby v případě, že věřitelé, zprostředkovatelé úvěru nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru poskytují poradenské služby,

nebyla struktura odměňování pracovníků zapojených do těchto služeb na újmu jejich schopnosti jednat v nejlepším zájmu spotřebitele a nebyla závislá na prodejních cílech. V zájmu dosažení tohoto cíle mohou členské státy také zakázat provize, které věřitel platí zprostředkovateli úvěru.

5. Členské státy mohou uložit zákaz nebo omezení plateb spotřebitele věřiteli, zprostředkovateli úvěru nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru před uzavřením smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru.

Článek 33

Požadavky na znalosti a odbornou způsobilost pracovníků

1. Členské státy zajistí, aby věřitelé, zprostředkovatelé úvěru a poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru u svých pracovníků vyžadovali náležitou a průběžně aktualizovanou úroveň znalostí a odborné způsobilosti v oblasti tvorby, nabízení a poskytování smluv o úvěru nebo poskytování služeb skupinového financování úvěru, výkonu činností při zprostředkování úvěrů, poskytování poradenských služeb nebo služeb skupinového financování úvěru. Tam, kde uzavření smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru zahrnuje i doplňkovou službu, jsou vyžadovány také příslušné znalosti a odborná způsobilost týkající se dané doplňkové služby.

2. Členské státy stanoví minimální požadavky na znalosti a odbornou způsobilost pro pracovníky věřitelů, zprostředkovatelů úvěru a poskytovatelů služeb skupinového financování úvěru.

3. Členské státy zajistí, aby na dodržování požadavků stanovených v odstavci 1 dohlížely příslušné orgány a aby měly příslušné orgány pravomoc od věřitelů, zprostředkovatelů úvěru a poskytovatelů služeb skupinového financování úvěru vyžadovat předložení důkazů, jež pro takový dohled považuje příslušný orgán za nezbytné.

KAPITOLA XI

FINANČNÍ VZDĚLÁVÁNÍ A PODPORA SPOTŘEBITELŮ VE FINANČNÍCH OBTÍŽÍCH

Článek 34

Finanční vzdělávání

1. Členské státy prosazují opatření na podporu vzdělávání spotřebitelů ve vztahu k zodpovědnému přijímání úvěrů a řízení dluhu, zejména v souvislosti se smlouvami o spotřebitelském úvěru. Pro orientaci spotřebitelů, zejména těch, kteří si spotřebitelský úvěr berou poprvé, se poskytují jasné a obecné informace o procesu poskytování úvěru, především pokud jde o digitální nástroje.

   Členské státy rovněž šíří informace o tom, jaká vodítka mohou spotřebitelům poskytnout organizace spotřebitelů a vnitrostátní orgány.

   Tento odstavec nebrání členským státům v poskytování dalšího finančního vzdělávání.

2. Komise posoudí finanční vzdělávání, které je spotřebitelům v členských státech k dispozici, zveřejní o něm zprávu a určí příklady osvědčených postupů, které by bylo možné dále rozvíjet s cílem zvýšit finanční informovanost spotřebitelů.

Článek 35

Prodlení a opatření týkající se úlevy

1. Členské státy vyžadují, aby měli věřitelé náležité zásady a postupy, které jim v příslušných případech umožní, aby se pokusili před zahájením řízení o vymáhání pohledávky postupovat s přiměřenou shovívavostí. Tato opatření týkající se úlevy zohlední mimo jiných aspektů i poměry spotřebitele a mohou mimo jiných možností spočívat v těchto postupech:

   (a) úplné nebo částečné refinancování smlouvy o úvěru;

   (b) úprava stávajících podmínek smlouvy o úvěru, která může mimo jiné zahrnovat:

      i) prodloužení doby trvání smlouvy o úvěru;

      ii) změnu druhu smlouvy o úvěru;

      iii) odložení úhrady všech nebo části splátek na určitou dobu;

      iv) změnu úrokové sazby;

      v) nabídku platebních prázdnin;

      vi) částečné splacení;

      vii) přepočty měn;

      viii) částečné odpuštění a konsolidaci dluhu.

2. Seznamem možných opatření v odst. 1 písm. b) nejsou dotčena pravidla stanovená ve vnitrostátním právu a není vyžadováno, aby členské státy zavedly ve vnitrostátním právu všechna tato opatření.

3. Členské státy mohou vyžadovat, aby v případě, že věřitel může stanovit a uložit spotřebiteli poplatky z prodlení, nebyly tyto poplatky vyšší, než je nezbytné k náhradě nákladů, které věřiteli v důsledku prodlení vznikly.

4. Členské státy mohou povolit, aby věřitelé uložili spotřebiteli v případě prodlení další poplatky. V takovém případě členské státy zavedou pro tyto poplatky horní hranici.

5. Členské státy nebrání stranám smlouvy o úvěru v tom, aby si výslovně sjednaly, že ke splacení úvěru postačuje vrácení nebo převod zboží, na které se vztahuje smlouva o vázaném úvěru, nebo převod výnosů z prodeje tohoto zboží na věřitele.

Článek 36

Služby dluhového poradenství

Členské státy zajistí, aby byly spotřebitelům zpřístupněny služby dluhového poradenství.

KAPITOLA XII

VĚŘITELÉ A ZPROSTŘEDKOVATELÉ ÚVĚRU

Článek 37

Udělování oprávnění k činnosti neúvěrových institucí, jejich zápis do registru a dohled nad nimi

Členské státy zajistí, aby věřitelé, zprostředkovatelé úvěru a poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru, kteří nejsou úvěrovými institucemi vymezenými v čl. 4 odst. 1 bodě 1 nařízení (EU) č. 575/2013, podléhali náležitému řízení o udělení oprávnění k činnosti a mechanismům registrace a dohledu stanoveným nezávislým příslušným orgánem.

Článek 38

Zvláštní povinnosti pro zprostředkovatele úvěru

Členské státy vyžadují, aby zprostředkovatelé úvěru:

(a) v reklamě a dokumentaci určené pro spotřebitele uváděli rozsah svých oprávnění a to, zda pracují výhradně s jedním nebo s více věřiteli, nebo jako nezávislý zprostředkovatel;

(b) sdělili spotřebiteli veškeré poplatky, které má platit zprostředkovateli úvěru za jeho služby;

(c) před uzavřením smlouvy o úvěru dosáhli se spotřebitelem dohody o poplatcích podle písmene b), a to na papíře nebo na jiném trvalém nosiči;

(d) sdělili věřiteli veškeré poplatky podle písmene b) pro účely výpočtu roční procentní sazby nákladů.

KAPITOLA XIII

POSTOUPENÍ PRÁV A ŘEŠENÍ SPORŮ

Článek 39

Postoupení práv

1. Členské státy zajistí, aby byl spotřebitel v případě postoupení práv věřitele plynoucích ze smlouvy o úvěru nebo smlouvy o poskytování služeb skupinového financování úvěru nebo samotné smlouvy třetí osobě oprávněn uplatnit vůči postupníkovi veškeré právní prostředky, které měl k dispozici vůči původnímu věřiteli, včetně vzájemného započtení pohledávek, je-li v dotyčném členském státě povoleno.

2. Členské státy vyžadují, aby původní věřitel nebo poskytovatel služeb skupinového financování úvěru vyrozuměl o postoupení uvedeném v odstavci 1 spotřebitele, s výjimkou případů, kdy původní věřitel po dohodě s postupníkem i nadále spravuje úvěr ve vztahu ke spotřebiteli.

Článek 40

Mimosoudní řešení sporů

1. Členské státy zajistí, aby měli spotřebitelé přístup k vhodným a účinným postupům pro mimosoudní řešení sporů mezi spotřebiteli a věřiteli, zprostředkovateli úvěru nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru v souvislosti s právy a

povinnostmi stanovenými touto směrnicí, v příslušných případech s využitím stávajících subjektů. Uvedené postupy mimosoudního řešení sporů a subjekty, které je nabízejí, musí splňovat požadavky na kvalitu stanovené ve směrnici 2013/11/EU.

2. Členské státy podporují subjekty provádějící řešení sporů podle odstavce 1 v tom, aby spolupracovaly při řešení přeshraničních sporů týkajících se smluv o úvěru nebo služeb skupinového financování úvěru.

KAPITOLA XIV

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

Článek 41

Příslušné orgány

1. Členské státy určí vnitrostátní příslušné orgány oprávněné zajišťovat uplatňování a prosazování této směrnice (dále jen „příslušné orgány“) a zajistí, aby tyto orgány měly vyšetřovací a donucovací pravomoci i přiměřené zdroje, které jsou nezbytné k účinnému a účelnému plnění jejich úkolů.

   Příslušnými orgány jsou buď veřejné orgány nebo subjekty uznané vnitrostátním právem, nebo veřejné orgány, kterým vnitrostátní právo tuto pravomoc výslovně svěřuje. Nejsou jimi věřitelé, zprostředkovatelé úvěru nebo poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány, všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i auditoři a odborníci pověření příslušnými orgány byli vázáni služebním či profesním tajemstvím. Žádné důvěrné informace, které získají při výkonu svých služebních povinností, nesmějí sdělit jiné osobě nebo orgánu jinak než v souhrnné nebo obecné podobě, vyjma případů, kdy výměnu nebo předání takových informací výslovně vyžaduje právo Unie nebo vnitrostátní právo.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány byly jedny nebo obojí z následujících:

   (a) příslušné orgány podle definice v čl. 4 bodě 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010[44];

   (a) orgány jiné než příslušné orgány uvedené v písmeni a), jestliže vnitrostátní právní či správní předpisy vyžadují, aby tyto orgány spolupracovaly s příslušnými orgány uvedenými v písmeni a), kdykoli je to nutné k plnění jejich úkolů podle této směrnice.

4. Členské státy zajistí, aby orgány určené jako příslušné k uplatňování a prosazování této směrnice splňovaly kritéria stanovená v článku 5 nařízení (EU) 2017/2394.

5. Členské státy uvědomí Komisi o určení příslušných orgánů i jakýchkoli změnách v tomto určení, a pokud na jejich území existuje více než jeden příslušný orgán, uvedou rozdělení povinností mezi tyto příslušné orgány. První takové oznámení bude podáno co nejdříve a nejpozději dva roky ode dne vstupu směrnice v platnost.

6. Svou pravomoc příslušné orgány vykonávají v souladu s vnitrostátním právem buď

[44] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

(a) přímo v rámci vlastní pravomoci nebo pod soudním dohledem, nebo

(b) prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí nezbytného rozhodnutí, v příslušných případech včetně řízení o opravném prostředku, není-li návrhu na přijetí nezbytného rozhodnutí vyhověno.

7. Existuje-li na jejich území více než jeden příslušný orgán, zajistí členské státy jasné vymezení povinností těchto orgánů a úzkou spolupráci mezi nimi, aby tyto orgány mohly své příslušné povinnosti efektivně vykonávat.

8. Komise nejméně jednou ročně zveřejní seznam příslušných orgánů v *Úředním věstníku Evropské unie* a na své internetové stránce jej průběžně aktualizuje.

KAPITOLA XV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 42

Úroveň harmonizace

1. Pokud tato směrnice obsahuje harmonizovaná ustanovení, nesmějí členské státy ve svém vnitrostátním právu zachovávat ani zavádět ustanovení odchylná od ustanovení této směrnice, není-li v této směrnici uvedeno jinak.

2. Pokud členský stát využije jakoukoliv z možností regulace podle čl. 2 odst. 5 a 6, čl. 8 odst. 1, čl. 8 odst. 2 písm. c), čl. 20 odst. 2, čl. 26 odst. 2 a čl. 29 odst. 4, uvědomí o tom a o veškerých následných změnách Komisi. Členské státy také přijmou vhodná opatření k rozšíření těchto informací mezi vnitrostátními věřiteli, zprostředkovateli úvěru, poskytovateli služeb skupinového financování úvěru a spotřebiteli.

Článek 43

Závazná povaha této směrnice

1. Členské státy zajistí, aby se spotřebitelé nemohli vzdát práv, která jim přiznávají vnitrostátní opatření, kterými se tato směrnice provádí ve vnitrostátním právu.

2. Členské státy zajistí, aby předpisy přijaté k provedení této směrnice ve vnitrostátním právu nemohly být obcházeny v důsledku způsobu formulace smluv.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro zajištění toho, aby spotřebitelé v důsledku volby práva třetí země jako práva použitelného pro smlouvu o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru neztratili ochranu, kterou jim poskytuje tato směrnice, mají-li smlouva o úvěru nebo služby skupinového financování úvěru úzký vztah s územím jednoho nebo více členských států.

Článek 44

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy uvědomí o těchto pravidlech a opatřeních Komisi do dne *[Úřad pro publikace:*

vložte prosím datum – 6 měsíců od uplynutí lhůty k provedení] a neprodleně ji uvědomí o veškerých pozdějších změnách, které se jich dotýkají.

2. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy mají být uloženy sankce podle článku 21 nařízení (EU) 2017/2394, tyto sankce zahrnovaly možnost buď uložit pokutu ve správním řízení, nebo možnost zahájit soudní řízení o uložení pokuty, nebo obojí, přičemž maximální výše této pokuty bude činit alespoň 4 % ročního obratu věřitele, zprostředkovatele úvěru nebo poskytovatele skupinového financování úvěru ve všech dotčených členských státech, kterých se koordinované donucovací opatření týká.

3. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán mohl zveřejnit jakoukoli správní sankci, která bude uložena za porušení opatření přijatých podle této směrnice, ledaže by toto zveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy nebo způsobilo zúčastněným stranám neúměrnou škodu.

Článek 45

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 30 odst. 5 je svěřena Komisi na dobu pěti let od xx xx xxxx. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 30 odst. 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci se Komise poradí s odborníky, které určí každý členský stát v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 30 odst. 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 46

Přezkum a monitorování

1. Komise každých pět let a poprvé pět let od data použitelnosti provede hodnocení této směrnice. Hodnocení zahrne posouzení hranic stanovených v čl. 2 odst. 2 písm. c) a v části II přílohy IV a procentních hodnot používaných k výpočtu výše odškodnění

v případě předčasného splacení podle článku 29, a to s ohledem na hospodářské trendy v Unii a situaci na příslušném trhu.

2. Komise rovněž sleduje účinky možností právní úpravy zvolených podle článku 42 na vnitřní trh a na spotřebitele.

3. Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích hodnocení a posouzení podle odstavců 1 a 2, k níž v případě potřeby připojí legislativní návrh.

Článek 47

Zrušení a přechodná ustanovení

Směrnice 2008/48/ES se zrušuje s účinkem ode dne [*Úřad pro publikace: vložte prosím datum – 6 měsíců od uplynutí lhůty k provedení*]. Na vztahy mezi spotřebiteli a věřiteli nebo zprostředkovateli úvěru nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru splňujícími definici mikropodniků a malých a středních podniků uvedenou v článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU[45], které spadají do oblasti působnosti této směrnice, se však směrnice 2008/48/ES nadále použije až do dne [*Úřad pro publikace: vložte prosím datum – 18 měsíců od uplynutí lhůty k provedení*].

Směrnice 2008/48/ES se rovněž nadále použije na smlouvy o úvěru platné ke dni [*Úřad pro publikace: vložte prosím datum – 6 měsíců od uplynutí lhůty k provedení*] až do [*jejich ukončení*].

Články 23 a 24, čl. 25 odst. 1 druhá věta, čl. 25 odst. 2 a články 28 a 39 této směrnice se však použijí na všechny úvěrové smlouvy na dobu neurčitou platné ke dni [*Úřad pro publikace: vložte prosím datum – 6 měsíců od uplynutí lhůty k provedení*].

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze V.

Článek 48

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do [*Úřad pro publikace: vložte prosím datum – 24 měsíců po přijetí směrnice*]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění. Použijí tyto předpisy ode dne [*Úřad pro publikace: vložte prosím datum – 6 měsíců od uplynutí lhůty k provedení*].

   Na vztahy mezi spotřebiteli a věřiteli nebo zprostředkovateli úvěru nebo poskytovateli služeb skupinového financování úvěru splňujícími definici mikropodniků a malých a středních podniků uvedenou v článku 3 směrnice 2013/34/EU, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, však členské státy použijí tato opatření ode dne [*Úřad pro publikace: vložte prosím datum – 18 měsíců od uplynutí lhůty k provedení*].

[45] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 49

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 50

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda/předsedkyně*